

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7502

Marți 24 octombrie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

RENTABILITATEA condiție a oricărei activități economice

Horia TATU

vicepreședinte al Băncii Naționale

Din proiectul de Directive cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale se desprinde cu pregnanță, ca o idee centrală evidentă în fiecare din capitolele sale, cerința amplificării eficienței întregii activități economice din țara noastră. În acest scop și pentru atingerea lui pledează întregul ansamblu de măsuri preconizate, care urmărește ridicarea continuă a eficienței economice — principiu fundamental al activității în industrie, construcții, agricultură, transporturi, circulația mărfurilor — în toate ramurile și întreprinderile. Se precizează cu claritate nu numai scopul, dar și căile de atingere a lui în condițiile noii etape de dezvoltare a construcției socialiste. Pe bună dreptate se subliniază că orice activitate economică, oricunde s-ar desfășura, trebuie să corespundă unor nevoi reale, să asigure recuperarea cheltuielilor sociale, să fie rentabilă, să contribuie la înfăptuirea reproducției largite.

Cerința aceasta imperioasă, de a propulsa întreaga activitate economică pe treptele cele mai înalte și eficiente, se circumscrie organic în însăși evoluția economiei noastre naționale, fiind o coordonată primordiale a dezvoltării diversificării și modernizării ei. Studiul atins de economia noastră impune ca, paralel cu dezvoltarea în continuare din punct de vedere cantitativ, să trecem cu toată hotărârea la ridicarea la un nivel calitativ superior a activității în toate domeniile vieții economice, ceea ce constituie o trăsătură caracteristică a unei economii moderne. Proiectul de Directive, conștient de noua această necesitate, ca și rezultatele pozitive obținute în reducerea cheltuielilor materiale, în creșterea eficienței economice, atrage atenția asupra unor stări de lucruri negative care se manifestă în acest domeniu. Nu mai pot fi admise consumurile excesive, exagerate de materii prime, pierderile provocate de rebuturi, de gospodăria nerățională a fondurilor materiale și bănești, lipsurile în utilizarea capacităților de producție și, în fine, gradul scăzut de prelucrare tehnică a resurselor naturale, a materiei prime.

Neîndoielnic, asemenea neajunsuri se datorează în parte anumitor concepții greșite, potrivit cărora economia socialistă și-ar putea permite să subvenționeze menținerea unor întreprinderi și producții nerentabile. Asemenea concepții au avut neori repercusiuni negative asupra creșterii eficienței economice în anumite întreprinderi. Combătându-le, proiectul de Directive trasează sarcina sporirii într-un ritm mai rapid a eficienței economiei noastre, utilizării cu rezultate maxime a resurselor materiale și de muncă, a tuturor fondurilor destinate producției și investițiilor, în scopul creșterii continue a veniturilor naționale — baza trinitică a progresului economic și social al țării.

Măsurile preconizate pentru perfecționarea formelor și metodelor de conducere, organizare și planificare a economiei naționale urmăresc să creeze un cadru propice de acțiune piergătoare și celor ce trebuie folosite pentru alinierea unei eficiențe sporite în activitatea economică. Oricine înțelege că se vor obține rezultate favorabile în domeniul sporirii eficienței prin punerea în valoare a imenselor resurse existente în întreprinderi, în condițiile în care conducerea activității productive se va fundamenta pe cunoașterea aprofundată a cerințelor economiei și a potențelor tehnice, materiale și umane, pe un sistem clar și stimulativ de contenersare și răspundere materială. Conștient că acestor probleme vitale, proiectul de Directive le dă o rezolvare științifică. În fond, ce urmărește apropierea

(Continuare în pag. a III-a)

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A DELEGAȚIEI PARTIDULUI SOCIALIST DIN JAPONIA

Luni dimineața, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit delegația Partidului Socialist din Japonia, condusă de Shichiro Matsumoto, deputat, membru al Comitetului Executiv Central al P.S.J. și șef al Biroului pentru afaceri internaționale al acestui partid. Din delegație mai face parte Shimpei Fujimaki, secretar al Biroului pentru afaceri internaționale al P.S.J.

La convorbiri au mai participat tovarășii Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, și Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R.

În cadrul întrevederii, care a decurs într-o atmosferă de cordialitate și prietenie, au fost abordate o serie de probleme de interes comun, în legătură cu situația internațională actuală, mișcarea muncitorească și democratică și relațiile dintre cele două țări.

Reprezentanții celor două țări au subliniat importanța deosebită pe care o capătă în zilele noastre întemeierea relațiilor dintre state pe respectul mutual al principiilor independenței și suveranității, egalității în drepturi și avantajului reciproce, neamsecularul în treburile interne, în vederea creării unui climat de pace și cooperare internațională.

Cu acest prilej s-a evidențiat rolul important pe care-l poartă joacă toate popoarele în lichidarea surselor de încordare internațională, rezolvarea actualei crize din Orientul Apropiat, asigurarea securității și păcii în Europa și în lumea întreagă, precum și în dezvoltarea pe calea democrației și progresului social.

În discuții s-a exprimat îngrijorarea față de pericolul grav pe care îl implică intensificarea războiului din Vietnam, subliniindu-se necesitatea de a depune toate eforturile pentru încetarea imediată și

necondiționată a bombardării R. D. Vietnam, de a respecta dreptul inalienabil al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta.

În cadrul convorbirilor a fost discutată necesitatea continuării eforturilor pentru dezarmare nucleară și sa evidențiat ideea că orice tratat de neproliferare trebuie să fie eficient și echitabil atât pentru țările nucleare cât și pentru cele nenucleare, inclusiv în ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Părțile au relevat cu satisfacție evoluția pozitivă a relațiilor prietenești, de stimă și respect reciproc dintre P.C.R. și P.S.J., precum și necesitatea dezvoltării contactelor dintre partidele clasei muncitoare în interesul unității forțelor socialiste, păcii și progresului social. Totodată, ele au apreciat pozitiv dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre poporul român și cel japonez.

Părțile au relevat cu satisfacție evoluția pozitivă a relațiilor prietenești, de stimă și respect reciproc dintre P.C.R. și P.S.J., precum și necesitatea dezvoltării contactelor dintre partidele clasei muncitoare în interesul unității forțelor socialiste, păcii și progresului social. Totodată, ele au apreciat pozitiv dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie dintre poporul român și cel japonez.

La întrevedere care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească au luat parte Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Sandru, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de comerț.

A fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București. (Agerpres)

Începerea convorbirilor româno-pakistaneze

În după-amiaza zilei de luni, la Palatul Consiliului de Stat, au avut loc convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și președintele Republicii Islamice Pakistan, feldmaresalul Mohammad Ayub Khan.

La convorbiri au participat Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Alexandru Balaci, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Mihai Mașgeru, ambasadorul României în Pakistan, Gheorghe Iason, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe.

Au luat parte, de asemenea, Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului,

Jamsheed K. A. Marker, ambasadorul Pakistanului în România, S. Fida Hassan, secretarul principal al președintelui, Altaf Gauhar, secretarul Ministerului Informațiilor și Radiodifuziunii, Kamaluddin Ahmad, director general în Ministerul Afacerilor Externe pakistaneze. Convorbirile au decurs într-o atmosferă cordială.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Constantin Crăciun și Ilie Murgulescu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, reprezentanți ai conducerii unor ministere și alte instituții centrale, oameni de știință, cultură și artă, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai cetenilor, ziaristi români și pakistanezi, corespondenți ai presei străine.

Au participat, de asemenea, doamna Miangul Aurangzeb, fiica președintelui, Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului, Jamsheed K. A. Marker, ambasadorul Pakistanului în România, S. Fida Hassan, secretarul principal al președintelui, Altaf Gauhar, secretarul Ministerului Informațiilor și Radiodifuziunii, Kamaluddin Ahmad, director general în Ministerul Afacerilor Externe pakistaneze.

Între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Islamice Pakistan au avut loc convorbiri cordiale.

A avut loc un schimb de vederi cuprinzător asupra dezvoltării și întăririi continue a relațiilor de prietenie dintre România și Pakistan.

Au fost abordate, de asemenea, unele probleme ale situației internaționale. (Agerpres)

Recepție oferită de președintele Consiliului de Stat

Seara, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, împreună cu soția, au oferit o recepție la Palatul Consiliului de Stat în onoarea președintelui Republicii Islamice Pakistan, feldmaresalul Mohammad Ayub Khan.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Constantin Crăciun și Ilie Murgulescu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, reprezentanți ai conducerii unor ministere și alte instituții centrale, oameni de știință, cultură și artă, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai cetenilor, ziaristi români și pakistanezi, corespondenți ai presei străine.

Au participat, de asemenea, doamna Miangul Aurangzeb, fiica președintelui, Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului, Jamsheed K. A. Marker, ambasadorul Pakistanului în România, S. Fida Hassan, secretarul principal al președintelui, Altaf Gauhar, secretarul Ministerului Informațiilor și Radiodifuziunii, Kamaluddin Ahmad, director general în Ministerul Afacerilor Externe pakistaneze.

Au fost prezenți șefi ai misiunilor diplomatice și atașai militari acreditați în România, alți membri ai corpului diplomatic, membrii Ambasadei Pakistanului în România.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

Vizită protocolară

Luni dimineața, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a făcut o vizită președintelui Republicii Islamice Pakistan, feldmaresalul Mohammad Ayub Khan, șeful guvernului pakistanez, la rezidența acestuia.

Au fost prezenți George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Mihai Mașgeru, ambasadorul României în Pakistan. Au fost, de asemenea, de față Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului, Jamsheed K. A. Marker, ambasadorul Pakistanului în România, S. Fida Hassan, secretarul principal al președintelui, Altaf Gauhar, secretarul Ministerului Informațiilor și Radiodifuziunii, Kamaluddin Ahmad, director general în Ministerul Afacerilor Externe pakistaneze.

Între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Islamice Pakistan au avut loc convorbiri cordiale. În cursul zilei de luni, doamna Miangul Aurangzeb, fiica președintelui Pakistanului, împreună cu soția ministrului Afacerilor Externe pakistaneze, Syed Sharifuddin Pirzada, a ambasadorului Pakistanului la București, Jamsheed K. A. Marker, și a secretarului principal al președintelui, S. Fida Hassan, au vizitat Muzeul Statului — unde au asistat la un program de cîntece și dansuri folclorice — și Muzeul de Artă al Republicii Socialiste România. (Agerpres)

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a primit delegația guvernamentală sovietică

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit luni la amiază delegația guvernamentală sovietică condusă de V. A. Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, care a participat la deschiderea expoziției industrial-comerciale a U.R.S.S.

La întrevedere care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească au luat parte Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Sandru, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de comerț.

A fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București. (Agerpres)

dr. Gheorghe UNC șef de sector la Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R.

Semecentenarul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie este aniversat în lumea întreagă ca o măreață sărbătoare a celor ce muncesc. În istoria umanității, în constința oamenilor muncii, a forțelor revoluționare și progresiste de pretutindeni, victoria reformată acum 50 de ani de proletariatul rus, sub conducerea partidului său comunist, s-a înscris ca un eveniment epocal, ca actul de naștere al oricărui noi, socialist, în care nu mai există exploatare și asuprire, al unei epoci noi — epoca revoluțiilor proletare, a trecerii omenirii de la capitalism la socialism, a triumfului idealurilor de libertate și dreptate socială.

Din primele zile ale Revoluției din Octombrie, clasa muncitoare, forțele progresiste din lumea întreagă au salutat cu căldură mărețelor cuceriri revoluționare ale proletariatului din Rusia, văzând în ele un exemplu de urmat, un îndemn înflăcărat la elizarea propriilor aspirații de realizare a unei societăți socialiste, pe toate continentele, masele muncitoare au desfășurat puternice acțiuni de solidarizare cu lupta proletariatului din Rusia pentru apărarea Puterii Sovietice și zdrobirea intervenției militare a puterilor imperialiste.

La vastă mișcare de solidaritate internațională și-au adus contribuția lor activă și oamenii muncii, forțele largi democratice din România. Acțiunile de solidaritate au îmbrăcat cele mai diverse forme, de la tipărirea și răspândirea de manifeste și puternice greve și demonstrații de stradă până la lupta cu arma în mână în cadrul unităților militare revoluționare. Aceste manifestări s-au afirmat pe terenul prielnic al vechilor

Telegramă

Excelenței Sale Domnul KENNETH DAVID KAUNDA președintele Republicii Zambia LUSAKA

Cu ocazia zilei naționale a Republicii Zambia, adresez Excelenței Voastre felicitări cordiale împreună cu cele mai bune urări de prosperitate și progres poporului zambian.

CHIVU STOICA Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

PRINȚUL GHOLAM REZA PAHLAVI A PĂRĂSIT CAPITALA

Luni a părăsit Bucureștiul Alteța Sa prințul Gholam Reza Pahlavi, fratele şahinsăhului Iranului, care, împreună cu soția, prințesa Manigé, a făcut o vizită de prietenie în țara noastră la invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer.

Baspeții au fost însoțiți de șambelanul Curții Imperiale, dl. Abbas Gulanchah, cu soția. La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, cu soția, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Bujor Alimășan, ministrul Marelui Anghel, Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, Ion Drăgan,

secretar general al Consiliului de Stat, Petru Bucur, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Gheorghe Feneșer, secretar general al ministrului Economiei Forestiere, și alte oficialități.

Au fost de față ambasadorul Iranului la București, S. H. V. Sandași, cu soția, și membri ai ambasadei. Altețea Sa prințul Gholam Reza Pahlavi a trimis președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, telegrama prin care mulțumeste pentru primirea prietenească ce i s-a făcut în țara noastră. (Agerpres)

Cariera Cicanilor a realizat parametrii proiectați

CU 15 LUNI MAI DEVREME

CRAIOVA. — Minerii de la cariera Cicanii, din bazinul carbonifer Rovinari, cea mai mare exploatare de lignit „la zi” din țara noastră, au realizat cu 15 luni mai devreme principalii indicatori tehnico-economici prevăzuți în proiect. Măsurile luate pentru organizarea științifică a producției și a muncii, folosirea la capacitatea nominală a utilajelor de mare randament au fost principalii factori care au contribuit la acest succes.

În primele 9 luni din acest an, planul producției a fost depășit cu 3 la sută, productivitatea fizică a muncii a întrecut prevederile de plan cu 10 procente, iar cea valorică cu 7 la sută. În același timp la preț de cost s-au obținut economii în valoare de 1.895.000 lei, iar planul de beneficii a fost depășit cu 2.698.000 lei. De la începutul lunii octombrie la Cicanii s-au extras zilnic cu 195 tone mai mult lignit decât prevăduse proiectele pe anul 1969.

Cu prilejul obținerii acestui important succes, minerii de la Rovinari au transmis următoarea telegramă:

Comitetului Central al P. C. R. Tovarășului Nicolae Ceaușescu

Colectivul Întreprinderii miniere Rovinari, raionul Gorj, raportează conducerii partidului și dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că a realizat cu 15 luni înainte de termen parametrii proiectați la cariera de lignit Cicanii.

De la începutul lunii octombrie 1967 s-a obținut o producție medie pe zi de 4.695 tone lignit, față de 4.500 tone proiectat. Randamentul realizat în aceeași perioadă este de 16,2 tone pe post față de 15 tone proiectat, la un preț de cost redus pe tonă.

Rezultatele pe care le raportăm sînt comparabile cu cele atinse la nivelul tehnic mondial. Succesul obținut dintre cele mai prietene ca producție de lignit să crească față de plan.

Asigurăm Comitetul Central și pe dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom concentra toate eforturile, capacitățile, forțele și energia noastră rezolvării cu succes a sarcinilor ce ne revin din directivele și grandiosul program de dezvoltare a industriei miniere în cadrul economiei naționale, adoptat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Din partea colectivului de conducere: ing. Ion JIESCU; Din partea comitetului de partid: Ion NIMĂȘAN; Din partea comitetului sindicatului: Mihai PASĂRE; Din partea organizației U.T.C.: Mircea BOTEZATU.

DIN CRONICA TRADIȚIILOR INTERNAȚIONALISTE ALE POPORULUI ROMÂN

Puternica solidaritate cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie

legături de prietenie dintre popoarele români și rusi, al bogatei tradiții de solidaritate dintre micșările muncitorești din cele două țări. Nu o dată în trecut, organizațiile muncitorești din România l-au sprijinit pe emigranții revoluționari rusi, au înlesnit transportul spre Rusia al materialului revoluționar ilegal tipărit în străinătate. În timpul revoluției izbucnite în Rusia în 1905, muncitorii din București și din alte orase ale țării au organizat puternice demonstrații de solidaritate cu proletariatul rus; cînd cei peste 700 de marinari revoluționari de pe cruciera „Potemkin” au debarcat la Constanța, ei au primit tot sprijinul material și moral din partea muncitorilor români. Acțiunile proletarietului și ale maselor largi muncitoare din România de solidarizare cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, lupta pentru apărarea țării noastre socialistă au înscris memorabile file în cartea acestor tradiții internaționaliste.

În pragul izbucnirii Revoluției din Octombrie, România oferea tabloul unei țări cu o industrie slab dezvoltată, cu o agricultură în care dăinuiu încă puternice rămășițe feudale. Împlinirea relațiilor capitaliste cu cele feudale, pătrunderea tot mai accentuată a capitalului străin au avut ca urmare o tot mai crîncenă exploatare a maselor muncitoare, care erau condamnate la o viață de miserie. Răscoalele țărănești din 1907, acțiunile de luptă ale muncitorilor din întreaga perioadă meremătoare primului război mondial au constituit o expresie a contradicțiilor sociale care măcinau regimul burzhez-mosieresc.

Războiul, cu tot cortegiul de nenorociri pe care le-a abătut asupra poporului român — ocupația și jaful sălbatic practicat de imperialistii

CAPTUL DIVERS

După 20 de ani

Alături, deși duminică, la liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova a fost zi de școală. La sruetul clopotelului, peste 50 de elevi au luat loc în bănci. Cînd s-a strigat catalogul, promovația 1947 a liceului a răsunat „prezent”. Fostii elevi, ai medicilor, inginerilor, profesorii, conferențieri universitari, economiști etc. s-au înfilit pentru a sărbători 20 de ani de la absolvire. Apoi, foștii liceeni au început să-și amintească împreună cu profesorii lor de viața de liceu, să arate fiecare drumul parcurs de atunci. Într-una din sălile de la restaurantul „Minerva” (un asfel de popas, în urmă cu două decenii, le-ar fi adus ex-matricularea).

Pe ocean

Navigînd în Atlantic, pe coastele Africii de Vest, în dreptul statului Togo, radiotelegrafistul motonavei noastre „Oradea” a interceptat un apel general de urgență din partea navei „Ocean Star” sub pavilion liberian. Un membru al echipajului navei „Ocean Star” a fost grav rănit la față. S-a pierdut cunoștința, dă-l-ne ajutor! S-a raportat comandantului motonavei „Oradea”. Legătura radiotelegrafică cu nava liberiană a durat neîntrerupt 4 zile și 4 nopți. Sanitarul român a fost la înălțime, dînd consultări pentru pacientul său aflat la sute de mîle depărtare. Ii comunica ofiterului liberian ce înțeles și folosească, cum să aplice tratamentul medical. După 4 zile, „Oradea” a primit telegramă de mulțumire: „Sintem profund recunoscători medicinarilor români. Ne-ați ajutat ca niște adevărați oameni”. Semnat: E. Kapteina. Liberianii se afla în stare de orice pericol.

Relăche

Atențiune, atențiune! Reprezentativ la luat sfîrșit, ieșirea prin Sîrindar. Maestrul în combinații Constantin Hîșom, fost șef al serviciului transportatori de la autobaza sanitară regională Tg. Mureș care v-a hipnotizat scîndu-vă din buzunare între 300 și 2.500 lei pentru o garanție, prin cunoștințele sale reușita la examenul de conducere auto, a fost prins. Casieria maestrului nu restituie banii încasați pentru traficul de influență. Cel mult v-a eliberat de chitanțele de mîna pentru puțînțele întelepciunii Maestrul se retrage să meditez timp de 3 ani și 9 luni.

Lacrimi de crocodil

Sotul lui Gheorghe C. Irim și-a abandonat familia (și-a bătut) în 1958. La cererea femeii, miliții îl găseseră și îl trimisese în țara natală. El se căsătorise, își la angajamente — și tribunalul din Cluj Napoca Muscel îl crede pe cuvînt de onoare. Dispare însă iar și, cu ajutorul miliției, reapare în instanță. Este din nou iertat. El mulțumește frumos și dispăre. Să nu mai lungim vorba, de cîinci ori îl aduce miliția și tot de aceea ori tribunalul, înduioșat de „sincera” lui căință, îl crede. Din 1965 dispăre delinții.

Pe dreptate

Nu de mult, la această rubrică, s-a publicat nota „Zelul și claxonul” în care se arăta că inginerul V. S., conducătorul unui autoturism, a fost oprit spre a se încheia proces verbal de contravenție, pe motivul claxonării în zonă nepermisă. Criticîndu-se procedura, se arăta că ceea ce se cere este o măsură severă în sancționarea infracțiunilor grave, de natură să genereze accidente, concomitent cu măsurarea amonestărilor pe probleme cu totul minore. D.M.C. ne informează însă că maniera severă se dovedește unor leștri insulo, care a recurs la încercări de intimidare de tipul: „Știi cine sînt eu?” „Știi că sînt prieten cu colonelul X?” etc., etc. — ceea ce, desigur, schimbă optica lucrurilor. N-ar fi fost normal ca în procesul-verbal întocmit, după care ne-am ghidat, să se consemneze toată această comportare — și în faptul minor al claxonării? Din păcate, asemenea manifestări, atitudinile eragante, „sperietori” cu „falsă relații” n-au dispărut — așa cum, de altfel, nu se poate spune că s-a pus capăt hărțuirilor mărute, șicantorii, de care se vorbea mai înainte. Privînd lucrurile „pe dreptate”, e bine ca ambelor să li se pună „stop”-ul.

Rubrica redactată de: Ștefan ZIDARĂ Ștefan DIMCĂ cu sprijinul corespondenților „Scinteia”

Interceptează industria SEMIALELE COMERȚULUI?

Timp de 7 zile redacția noastră a întreprins o anchetă în cinci orașe din țară. Teren de investigație: unitățile comerciale. Cetățeni de cele mai diferite profesii, inclusiv specialiști în comerț, au fost solicitați să răspundă la întrebare: După părerea dv., cum se însușir ar trebui să aibă rețeaua comercială pentru a primi din partea cumpărătorilor calificativul „foarte bine”? „Să funcționeze ireproșabil” au răspuns cu toții simplu, la unison.

Am insistat: Aici? Mai precis? La această întrebare, de amănunt, răspunsurile s-au lăsat așteptate: „Părerile au început să se diferenețieze. Unii au așezat în fruntea calificativului unele rețele comerciale fără cusur ritmicitatea aprovizionării; alții au fost de părere că însușirea principală a magazinelor ar fi aceea de a oferi numai marfă de cea mai bună calitate; cîțiva au arătat că criteriul de apreciere al sectorului comercial ar trebui să fie deosebit de cizbită și deservită. Cei mai mulți dintre cumpărători — 78 la sută — au spus, de asemenea: „E bine și necesar să fie servit conștient, aprovizionarea trebuie făcută ritmic, mărfurile să fie de bună calitate. Dar însușirea de căpetenie a magazinelor este alta. Ele trebuie să fie atât de divers aprovizionate, încît noi să avem posibilitatea să cumpărăm ceea ce dorim, nu ceea ce se găsește”.

Altfel spus, magazinele trebuie să aibă mărfuri pentru toate cererile și nevoile. Firește, subscriem și noi acestui punct de vedere. Dar ne întrebăm: poate de realizabil? Gustul omului este schimbător. Dacă cîștigă mai mult, face cumpărături mai scumpe, și invers. Intervin apoi moda, sezonul. Apar articole noi, care în zeel de cazuri anulează producția celor vechi, similare. Și atunci: există posibilitatea practică de orientare a industriei pentru ca producția ei să se potrivească cu cererea? O mînuș pe mîna celui care o poartă? Cine trebuie să orienteze industria spre o astfel de producție? Negresit — comerțul. El este busola. Interpunîndu-se între cumpărători și marfă, el are posibilitatea să facă pe viu radiografia cererii. Sesizînd pe loc, operativ, cerențele aprovizionării, gîndurile de marfă, comerțul îl revine obligatia de a influența industria. Precizăm din capul locului. În practică lucrurile nu merg chiar atât de repede și de direct cum le-am descris noi. În practică, influențarea industriei de către comerț, așa cum am văzut, nu este ușoară și necesară, după diferitele obiceiuri! Dar să vedem ce spun în această privință organele comerciale (pornim de jos în sus pe scara ierarhică comercială): O.C.L. Alimentară „23 August”. Tovarășii din conducerea întreprinderii ne informează: „E adevărat, în magazine întîlnim uneori următoarea situație stranie: rafturile gem de mărfuri, multe din ele puțin solicitate, în timp ce o serie înțregă de sortimente lipsesc. De ce? Incurcătura porneste de la faptul că industria nu se lasă influențată de cererile noastre. Una cerem noi, alta se fabrică și se trimite în magazine. Iată, practic, cum se întâmplă lucrurile: cînd întocmim necesarul de mărfuri pentru un interval mai mare, noi deschidem desfilăsurătorul situației mărfurilor vindute în etapa prezentă — ne uităm la el. Prin comparație, propunem organizației superioare să ne repartizeze acele mărfuri care s-au vîndut și mai înainte. (Ce simplu și ingenios! n.n.)

— Și mai departe? — Marfa este trimisă magazinelor care în de O.C.L.-ul nostru. De multe ori se întîmplă anumite articole să nu aibă vînzare. Atunci magazinul ne sesizează pe noi. O.C.L.-ul sesizează I.C.R.A., I.C.R.A. — M.C.L.-ul sesizează M.T.A., M.T.A. sau altă firmă.

Sintem edificati. „Nu merge marfa cutare, semnalizează organele comerciale. Scădeți sau opriți producția”. Dar marfa a fost contractată și, pînă să oprească industria fabricarea articolelor necesitate, se încheie contractul. Vin alte contractări și totul se reia de la capăt.

Cum influențează organele comerciale superioare producția industriei?

Directia generală pentru produse metalo-chimice din M.C.I. Iată, în câteva cuvinte, ce ne-au comunicat unii specialiști din această direcție: „Noi influențăm industria prin cere-

rele noastre de mărfuri. Influența se manifestă în trei direcții: volumul de marfă, sortimentul, calitatea”. Am observat: „Cam slabă influența. Sint mărfuri care lipsesc de pe piață de ani de zile”.

— Dacă industria nu la în considerență cererile noastre... Directia generală pentru produse alimentare. Tovarășii de aici ne-au spus: „Problema influenței tine mai mult de domeniul teoriei...” (cu alte cuvinte, părerile direcțiilor generale coincid, chiar dacă modul de exprimare a fost altul).

Directia generală pentru textile și încălțăminte. Aici ni s-a precizat: 1) Noi îndrumăm industria să producă acele articole căutate, ținînd cont de tendința model, a gustului general; 2) Specialiștii din comerț prezintă ministerelor producătoare o serie de mostre, pe care le propun pentru producție (mai jos o să vedem ce se întîmplă în fel de aceste mostre); 3) Periodic se organizează expoziții regionale. Acolo se expune o gamă largă de produse, asupra cărora cumpărătorii sînt invitați să-și dădăte părerile. Mărfurile apreciate sînt comandate de comerț industrial, etc., etc.

Institutul de cercetări comerciale: „Pentru a influența producția industrială, trebuie să cunoști cererea, iar studiul cererii de consum este o problemă curentă. Că se studieze cererea? Magazinul cunoaște cererile cumpărătorilor. Pe baza acestora, el face notă de comandă producătorilor sau întreprinderilor cu ridicata. Aceasta este odată actul de vânzare. Dar conțază atît ce mult modalitățile de influențare? Mai degrabă interesesează eficacitatea lor. Iar eficacitatea? Din exemple pe care le vom da mai jos reține că e foarte redusă. Că deși se studiază „temelnic”, „gospodărește”, ani în sir, cînd se întocmește necesarul de mărfuri tot desăvîrșit are cuvîntul.

Iată și exemplificările promise. Apariția detergentului a dus, după cum era și de așteptat, la diminuarea masivă a consumului de săpun. Dar fenomenul a luncat pe lingă mesele de studiu ale O.C.L.-urilor. Aceste organe au procedat ca și mai înainte; pentru a lansa comerțul de mărfuri s-au uitat în desăvîrșire. Și acolo au văzut că în anul anterior s-a consumat „X” cantitate de săpun. Și... aproximativ „X” cantitate de săpun au cerut și pe anul în curs. Fără să știe că deși au dat dovadă nici ei de mai mult discernămint. Rezultatul: săpunul a blocat depozitele. Deschisă strîc acum comerțul „Opriți!” industria noastră. Răspunsul: „Cumpărăm, tovarășii săpun, că și el e marfă statului!”

Dacă le numeri bine, sortimentele de panificație se ridică la impresiionanta cifră de 135! Se va zice: e bine. Într-o țară în care făina nu lipsește, ar fi păcă să nu avem un sortiment larg de făinoase. Totuși, cumpărătorii se plîng de... sortimentul sărăcăcios al produselor de panificație. Misterul? După unele organizații comerciale și după părerea consumatorilor, din cele 135 de sortimente vreo sută ar fi cocă obișnuită, turnată în forme diferite. Într-o mulțime de mărfuri, vede că acesta este bine aprovizionat, dar... cu ce marfă?

Un exemplu și mai edificator. În anul 1965, organele comerciale au organizat în Pavilionul din Piața Școlii o expoziție de mostre. La această expoziție le-au fost arătate rezerențele industriale (republicane și locale) peste 2.000 de mostre — majoritate articole de uz casnic, aduse pentru asimilare. Vă ține aceste articole? — a întregat comerțul. „Da, a fost de părere industria. Și din frumoase și utile. Piața le va absorbi pînă la ultima picătură”. Atunci, a continuat dialogul, aleseți-mă fiecare ce credeți că puteți realiza și apucați-vă de lucru”.

Asa s-a făcut. S-au încheiat contractele. Rezultatul, după doi ani: din două mii de mostre au apărut

pe piață vreo „50-60 de articole. Restul? Iată ce s-a întîmplat, de pildă, cu articolele pe care și-a propus să le realizeze industria locală: număr de articole preluate pentru asimilare 432, prezentate după doi ani la omologare — 238. Restul refuzate. Pentru 79 de mostre, industria nu a motivat refuzul; 80 de mostre sînt încă în studiu etc, etc, etc. În concluzie: mostrele care fost cumpărate deosebit, anii au trecut și articolele n-au apărut în magazine, iar banii statului au fost cheltuiți în zadar. A tras cineva vreo concluzie? Nu. Peste cele întîmplate pare să înțelegă să se aștearnă, lin, praful uitării: în magazine, praful se așterne, în schimb, peste produse depășite de viață, neinteresante. Se va spune, și pe bună dreptate: este greu, foarte greu să te conformezi exact și pe deplin marii varietăți a cererii. Este adevărat. Nimeni nu conțază acest lucru. Există și greutăți obiective de producție, și în tehnica pe care o folosim azi pentru studiul cererii de consum. Dar din exemplificările date mai sus reiese clar că nici atunci cînd aceste greutăți reale nu se interpun între cerere și ofertă, se ivesc „incurcături”, perturbări în aprovizionarea corespunzătoare a re-

telei comerciale. Aproape că nu există sector comercial netins de această maladie a încurcăturilor. Și apoi: întocmirea necesarelor de marfă strict după litera desăvîrșitoarelor, prin fluxul de adrese fără valoare, joacă partenerilor care hotărîsc acțiunile aprovizionării populare cele mai neașteptate renghiri. Multi specialiști în comerț sînt de părere că însăși metoda după care se face azi contractările e depășită, a devenit o frînă în calea inițiativelor, a diversificării producției, în alte țări mai avansate, metoda principală prin care comerțul influențează producția industrială este legătura directă a întreprinderilor comerciale cu furnizorii, metoda care exclude medierea de verigi intermediare, care dă posibilitate magazinului sau întreprinderii comerciale să acționeze în direcția bunului aprovizionării lejer, rapid și eficient.

Fără a renunța la experiența bună acumulată de organizațiile comerciale în ce privește metodele de influențare a industriei, se impun promovate și alte metode, mai noi, practice cu succes de alte țări. O cer imperios interesele industriei și comerțului — și în primul rînd ale cumpărătorilor.

Gh. GRAURE

(Urmare pe pag. 1)

germani, imensele distrucțiuni materiale și pierderi umane — politica claselor dominante de aruncare a greutăților războiului pe spina masei muncitoare au accentuat și mai mult antagonismele de clasă, au dus la o normalitate creșterea și revolte masei muncitoare împotriva nedreptelor rînduiri burghezo-mosieresti. Tara era zguduită de convulsii sociale, la orase, ca și la sate, se înțelegea că trebuia să se facă pentru condiții omenești de trai, pentru pace, pămînt, pentru libertate democratică.

În aceste condiții de eferescență revoluționară, victoria Marilor Revoluții Socialiste din Octombrie a avut un puternic ecou, stimulînd hotărîrea de luptă a masei, sporindu-le încrederea în victoria cauzei care se desfășura. Conștința sașilor legitime eei reveneau proletariului.

PUTEREA SOCIALIZARTEA CU MAREA REVOLUȚIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE

riatul în vederea progresului țării, afirmarea sa ca forță socială înaltă în stare să-și asume conducerea destinelor naționale, întreg acest proces de maturizare politică, coroborarea și asigurarea de solidaritate cu revoluția rusă au generat un puternic avînt revoluționar.

Credincioșii vechilor sale tradiții internaționale, proletariatul român și entuziașii, solidaritatea cu proletariatul victorios din Rusia. Aceste sentimente și-au găsit o vie expresie în manifestele și broșurile dipartite și distribuite larg de militanții socialisti, în numeroasele articole apărute în presa muncitorească și democratică. „În prezent — se spune în un apel al socialistilor români din decembrie 1917 — revoluția rusă ține în mîinile sale steagul socialismului și a devenit un sprîjin de nădejde al proletariului din țările vecine și deci și al proletariului român”. „Revoluția rusă, care a trezit clasa muncitoare din întreaga Europă, a deschis pentru partidul nostru și pentru întregul popor român, noi și largi perspective”.

Cu multă căldură a salutat Revoluția din Octombrie, populația din Transilvania, lozina dreptului fiercărui popor la o viață liberă, pe care o proclama, fiind deosebit de apropiată aspiratiilor ei de eliberare națională. Sub titlul „Către frații ruși”, ziarul „Adevărul”, organul de presă al socialistilor români din Transilvania, scria la 26 noiembrie 1917: „Ați cucerit inimile tuturor popoarelor asuprite. Voi cereți ca nici o națiune să nu fiind în așteptare pe altă, nici un neam să nu fie subjugat și fiecare popor să aibă dreptul de a se conduce”.

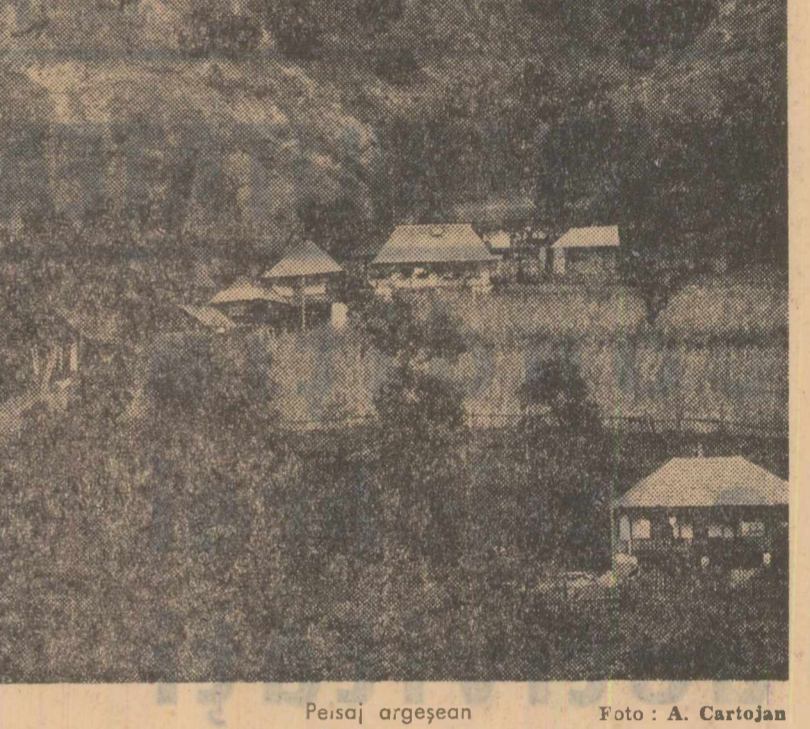
Solidaritatea poporului român cu Revoluția din Octombrie nu s-a limitat la manifestări de salut și simpatie, ea s-a materializat în participarea directă, nemijlocită a unui mare număr de fii ai săi la însăși desfășurarea revoluției, la lupta pentru apărarea țării și stat socialist — aspect pe care nu-l vom ține în limitele acestui articol.

Afirmarea solidarității masei muncitoare din țara noastră cu Marea Revoluție Socialistă din Octom-

bric s-a împletit cu lupta pentru propiile lor revendicări economice și politice. Încă în timpul războiului, dar mai ales spre sfîrșitul lui, după retragerea armatelor de ocupație, în România s-a ridicat puternic valul luptelor greviste, cuprinzînd rînd pe rînd principalele detașamente ale proletariului. Grevele, intruniri, demonstrațiile, în timpul cărora muncitorii, manifestîndu-și solidaritatea cu proletariatul rus, cereau totodată îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, recunoașterea dreptului de intrunire și organizare, a consiliilor muncitorești, desființarea cenzurii, se înțeau lanț, evidențînd intensificarea și caracterul tot mai organizat al luptei proletariului, înalta lui combativitate.

Astfel, la Iasi, acțiunea de reorganizare a sindicatelor începută o dată cu sărbătorirea zilei de 1 mai 1918, s-a împletit cu dezlănțuirea unor căutat să atragă la remorca lor țările mai mici care se aflau în vecinătatea statului sovietic. Ele au intensificat și presiunile asupra României; în cabinetele minișteriale de la Paris, Londra sau Washington se urzeau tot felul de planuri privind intervenția României în intervenția împotriva țării noastre sovietice. Dar toate acestea nu țineau seama de un factor esențial și anume faptul că proletariatul din România, masele largi muncitoare erau hotărîte nu numai să împiedice alăturarea României la intervenția imperialistă, dar și să zădărnicească orice formă de sprijinire a intervenției de către guvernul reacționar. Și tocmai această hotărîre a masei, exprimată în puternice acțiuni de luptă, i-a pus în imposibilitate pe guvernanti să dea curs cererilor Antantei de a trimite trupe împotriva statului sovietic.

În tot cursul anului 1919, manifes-

Peisaj argeșean Foto: A. Cartoian

tați să atragă la remorca lor țările mai mici care se aflau în vecinătatea statului sovietic. Ele au intensificat și presiunile asupra României; în cabinetele minișteriale de la Paris, Londra sau Washington se urzeau tot felul de planuri privind intervenția României în intervenția împotriva țării noastre sovietice. Dar toate acestea nu țineau seama de un factor esențial și anume faptul că proletariatul din România, masele largi muncitoare erau hotărîte nu numai să împiedice alăturarea României la intervenția imperialistă, dar și să zădărnicească orice formă de sprijinire a intervenției de către guvernul reacționar. Și tocmai această hotărîre a masei, exprimată în puternice acțiuni de luptă, i-a pus în imposibilitate pe guvernanti să dea curs cererilor Antantei de a trimite trupe împotriva statului sovietic.

În tot cursul anului 1919, manifes-

tați să atragă la remorca lor țările mai mici care se aflau în vecinătatea statului sovietic. Ele au intensificat și presiunile asupra României; în cabinetele minișteriale de la Paris, Londra sau Washington se urzeau tot felul de planuri privind intervenția României în intervenția împotriva țării noastre sovietice. Dar toate acestea nu țineau seama de un factor esențial și anume faptul că proletariatul din România, masele largi muncitoare erau hotărîte nu numai să împiedice alăturarea României la intervenția imperialistă, dar și să zădărnicească orice formă de sprijinire a intervenției de către guvernul reacționar. Și tocmai această hotărîre a masei, exprimată în puternice acțiuni de luptă, i-a pus în imposibilitate pe guvernanti să dea curs cererilor Antantei de a trimite trupe împotriva statului sovietic.

În tot cursul anului 1919, manifes-

tați să atragă la remorca lor țările mai mici care se aflau în vecinătatea statului sovietic. Ele au intensificat și presiunile asupra României; în cabinetele minișteriale de la Paris, Londra sau Washington se urzeau tot felul de planuri privind intervenția României în intervenția împotriva țării noastre sovietice. Dar toate acestea nu țineau seama de un factor esențial și anume faptul că proletariatul din România, masele largi muncitoare erau hotărîte nu numai să împiedice alăturarea României la intervenția imperialistă, dar și să zădărnicească orice formă de sprijinire a intervenției de către guvernul reacționar. Și tocmai această hotărîre a masei, exprimată în puternice acțiuni de luptă, i-a pus în imposibilitate pe guvernanti să dea curs cererilor Antantei de a trimite trupe împotriva statului sovietic.

În tot cursul anului 1919, manifes-

tați să atragă la remorca lor țările mai mici care se aflau în vecinătatea statului sovietic. Ele au intensificat și presiunile asupra României; în cabinetele minișteriale de la Paris, Londra sau Washington se urzeau tot felul de planuri privind intervenția României în intervenția împotriva țării noastre sovietice. Dar toate acestea nu țineau seama de un factor esențial și anume faptul că proletariatul din România, masele largi muncitoare erau hotărîte nu numai să împiedice alăturarea României la intervenția imperialistă, dar și să zădărnicească orice formă de sprijinire a intervenției de către guvernul reacționar. Și tocmai această hotărîre a masei, exprimată în puternice acțiuni de luptă, i-a pus în imposibilitate pe guvernanti să dea curs cererilor Antantei de a trimite trupe împotriva statului sovietic.

Au fost anulate o serie de cuceriri ale masei obținute prin lupte grele, printre care dreptul la grevă. La ofensiva claselor conducătoare oamnenii muncii au răspuns printro hotărîre contraofensivă pentru apărarea și lărgirea drepturilor și libertăților democratice. În același timp ei au intensificat manifestările de solidaritate cu țînărul stat sovietic, mai ales după ce forțele intervenționiste ale Antantei s-au alăturat în aprilie 1920, armatele Poloniei burghezo-mosieresti.

Datoria proletariului — se arăta într-un manifest al Partidului Socialist și în declarațiile făcute în fața guvernului reacționar — „să oprească orice transport de trupe de material de război, să împiedice orice ajutor pe care guvernul în conștință l-ar da Poloniei reacționare sau lui „Franghel”.

Răspunzînd acestui apel, muncitorii feroviar zădărniceau sau îngreunau transporturile militare ale Antantei care treceau prin România, dezorganizau aprovizionarea armatelor intervenționiste. În gările mar, de pildă, la Ploiești, vagoanele cu armament trimise ce Antantă lui „Franghel” au fost în acuns împinse și în multe multe vreme pe linii muncitore. Protestul masei muncitoare împotriva oricăru sprîjin dat forțelor intervenționiste, voința lor de pace și prietenie cu Rusia Sovietică s-au exprimat în numeroase acțiuni de caracterul deputaților socialisti și democrați (Gh. Cristescu, Al. Dobrogeanu-Gherea, N. D. Cocea, G. Grigorovici, Gh. N. Lupu, etc.).

În fața stării de spirit a masei, guvernul român, anunțat, în mod oficial, că România va păstra neutralitate în conflictul polono-sovietic. Declarația guvernului de neutralitate a murit în fața masei muncitoare. Parlamentului, la 18 august 1920 — a fost primită cu satisfacție de întreaga națiune”.

„Poziția României a fost apreciată de Lenin, care în 1919, referîndu-se la faptul că în diferitele țări cresc forțele prietene Rusiei Sovietice, e numera printre acestea și România, și sublinia că „toate încercările de a crea acelu o coaliție cu marșii mici burghezi în vederea luptei împotriva noastră s-au terminat printro „eșec”. Lenin a rețut această apreciere în 1921. „După ce la noi a fost înțeles că în România, în fruntea lui „Franghel” — scria el — e mai puțin probabil ca România, care într-un moment favorabil pentru ea nu s-a hotărît să pornească război, să se hotărîască să pornească război acum...”

Activitatea desfășurată de masele muncitoare din țara noastră în sprîjinul Marilor Revoluții Socialiste din Octombrie, al primului socialist și în același timp vibranta pagină în istoria tradițiilor internaționaliste ale proletariului din țara noastră.

Această solidaritate avea să capete un caracter deosebit de înalt în 1921 a partidului marxist-leninist, revoluționar, al clasei muncitoare — ca rezultat al procesului de maturizare politică și clarificare ideologică ce a determinat o schimbare de conștință a membrilor vechiului partid socialist să se pronunțe pentru transformarea acestuia în partid comunist. Cu la încheierea Congresului de constituire a Partidului Comunist Român, a fost votată o moțiune specială de solidaritate cu proletariatul rus.

În deceniile ce au urmat, această solidaritate s-a constituit o trăsătură permanentă a activității partidului. În toți anii ilegalității, în ciuda prigoanei sălbatice dezlănțuite împotriva sa de forțele reacționare, partidul comunist a militat neabătut pentru prietenia cu primul partid socialist, a popularizat neobosit înșurătorile poporului sovietic în construirea socialismului, a combătut cu energie și fermitate politica antisovietică a reacțiunii. Sub înfrînirea activității partidului, cercuri largi ale opiniei publice democratice românești se pronunțau pentru stabilirea și dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și colaborare cu Uniunea Sovietică.

Solidaritatea internaționalistă dintre poporul român și sovietic și-a găsit o continuare în înfrînchinare în lupta duse tot la cot ce ostasii armatei române și ostasii sovietici, în cel de-al doilea război mondial, pentru izgonirea cotropitorilor fasciști și înfrînchinare de nezdrucește a comunismului românesc.

Prietenia dintre poporul român și poporul sovietic a înflorit în anul construirii socialismului în România, cînd internaționalismul socialist a devenit o componentă a politicii de stat, s-a dezvoltat într-o alianță frățească și într-o colaborare multilaterală de tărîm economic, politic, cultural, științific, în interesul ambelor popoare, al cauzei socialismului și pații.

Oamenilor muncii din țara noastră, crescuti de partid în spirit internaționalist, întregului nostru popor le sînt scumbe prietenia de nezdrucește cu Uniunea Sovietică, cu toate țările socialiste. Poporul român, în frunte cu partidul său comunist, milită pentru continua înținare a acestei prietenii, vînzînd în această o cheșie a înfrînrii forței și influenței imperialismului în lume, a victoriei cauzei pații și progresului.

„Bazarul Obor” — a nouă unitate comercială deschisă ieri în incinta halelor Obor din Capitală Foto: R. Costin

DOCUMENTELE PLENAREI C. C. AL P. C. R. din 5-6 octombrie în dezbatere

SE AMPLIFICĂ ROLUL INSTITUTULUI DEPARTAMENTAL

de dr. ing. Petru VLAD
Directorul Institutului de cercetări miniere

În etapa actuală a construcției socialiste, tehnologiile moderne introduse în industriile siderurgică, metalurgică, chimică, energetică și a. re. reclamă o calificare superioară a resurselor umane. Deci, industria minieră, pe lângă sarcinile de natură cantitativă, trebuie să acorde totă atenția și indiciilor calitative, precum și largirii sortimentului de produse obținute din subteran sau din cariere. A apărut astfel o multitudine de probleme care solicită ajutorul cercetării științifice. Din acest considerent s-a procedat nu de mult la înființarea în principalele bazine miniere a unor unități de cercetare chemate să sprijine producția și în acest domeniu.

Proiectul de Directive, în concordanță cu cerințele momentului de față, subliniază necesitatea perfecționării în continuare a rețelei de unități științifice. După cum se prevede, unitățile de cercetare teritoriale, potrivit cu importanța lor, vor funcționa fie pe lângă centralele industriale, fie pe lângă întreprinderi. Un lucru important și care nu trebuie scăpat din vedere cu nici un preț este însă menținerea unor legături stricte nu numai cu centrala sau întreprinderea respectivă, ci și cu institutul departamental pe ramura, în speta Institutul de cercetări miniere (ICEMIN). Acesta, în decurs de 16 ani de existență, a acumulat o amplă experiență în domeniul tehnologiilor de extracție minieră și de preparare, al obținerii de indici tehnico-economici superiori, al îmbunătățirii condițiilor de muncă în subteran etc.

ICEMIN, ca institut departamental, va trebui să se concentreze deosebit pe probleme de perspectivă, privind ramura în ansamblul ei, ca valorificarea de noi zăcăminte, mecanizarea complexă și automatizarea unor lucrări, construcția de utilaje noi, diferite aspecte legate de creșterea productivității muncii și rentabilizarea producției miniere, precum și efectuarea de cercetări pentru beneficiarii din străinătate, ca urmare a dezvoltării relațiilor economice internaționale ale țării noastre.

În noua organizare, unitățile științifice vor fi chemate să analizeze cu multă atenție și aspectele economice ale producției miniere care pînă nu de mult au întâmpinat doar un interes sporadic, timid. Fără a se aprofunda cauzele care faceau necesare importante dotații din partea statului. Din această cauză diferitele întreprinderi au planificat dinamică unor indicatori de plan sub nivelul posibilităților și uneori inferioară chiar unor realizări anterioare. Acțiunea întreprinderii recent pe ansamblul minierului nostru privind organizarea și perfecționarea producției a scos la iveală posibilitatea realizării unor economii pe acest an de 160 milioane lei, precum și perspectiva rentabilizării, în anii următori, a unor întreprinderi încă nerentabile. În această privință, contribuția unităților de cercetare, de pe întreaga filieră, de la cele teritoriale pînă la ICEMIN, poate fi deosebit de eficientă.

Îmbinarea tot mai pronunțată a științei cu producția, corelarea mai strînsă a cercetării științifice cu practica, așa cum este prevăzută în proiectul de Directive, vor face imposibile încercările de soluționare a unor probleme ale producției prin hotărâri arbitrare, empirice și subordonate. Cred că în viitor vor putea fi evitate cazurile, ca cel de la Întreprinderea minieră Suceava, care a trebuit să retrăcească unele angajamente, constatînd destul de tîrziu că anumite nineruri nu puteau fi prelucrate metalurgic în mod economic. Sau al Întreprinderii miniere Moldova, unde o soluție tehnico-științifică — metoda de exploatare cu „galeri de sub etaj” — deși aplicată cu succes în străinătate, nu a găsit sprijinul cuvenit. Consider că în asemenea cazuri de neapăcare a unor metode științifice

avansate, de împotriva încăpățînării la pătrunderea progresului tehnic în întreprinderi, unitățile științifice teritoriale trebuie să beneficieze și de ajutorul competent și autorizat al institutului științific central pe ramură, al membrilor Consiliului științific al institutului.

Sudarea cercetării cu producția presupune o maximă operativitate în rezolvarea și finalizarea temelor de cercetare, iar una din condiții este documentarea rapidă a cercetătorului. Cred că și aici este necesară o coordonare a eforturilor între unitatea departamentală și unitățile de cercetare de pe lângă centralele industriale ale ramurii. Organizarea unui sistem centralizat de documentare, bazat pe surse moderne de informare și de prelucrare automată a informațiilor în cadrul institutului departamental, este de natură să diminueze cheltuielile ce se fac în acest scop la diferite instituții, centre, întreprinderi din aceeași ramură.

Proiectul de Directive abordează și problemele finanțării cercetării științifice, propunînd finanțarea ei diferentiată și extinderea sistemului de lucru pe bază de contracte. Sistemul de finanțare aplicat actualmente în ICEMIN se bazează în exclusivitate pe surse provenite de la buget. Experiența noastră demonstrează că acest sistem de finanțare nu mai corespunde etapei actuale, întrucît frictează finalizarea cu maximum de eficiență a unor cercetări. Astfel, în perioada 1961—1966, din circa 450 teme aflate în cercetare au fost finalizate definitiv doar 160, privind tehnica minieră și prepararea. Dintre acestea însă și-au găsit aplicare în producție numai 109 teme. Organizarea cercetării pe baze contractuale, pe lângă faptul că poate aduce unității de cercetare venituri importante, contribuie la întărirea disciplinei de plan în domeniul cercetării, a simțului de răspundere al colectivului, conducînd la eliminarea temelor de cercetare care nu prezintă necesitate obiectivă. Este însă necesar ca, pe lângă forma contractelor, să fie menținută pentru institutele cu caracter departamental și finanțarea de la buget în vederea abordării unor teme de cercetare de interes general, privind întreaga ramură, și nu numai un anumit beneficiar. În aceste cazuri proporția între fondurile destinate cercetării fundamentale sau aplicative ar urma să fie stabilită în funcție de specificul ramurii respective.

O influență pozitivă asupra finalizării și valorificării rapide a cercetărilor și deci asupra eficienței lor economice poate avea și simplificarea formelor de avizare asupra diferitelor faze ale cercetării (laborator, micro sau macropilot, semindustrial, industrial). Consider că ar trebui ținut seama de la început de părerea beneficiarului, care este interesat să aplice el, fără întârzieri, soluția tehnico-științifică respectivă, și stabilite condițiile de avizare ale consilierilor științifice din institutele departamentale, ale comitetelor de direcție sau ale comisiilor de coordonare a activității științifice, prezente în proiectul de Directive. Acestea, alcătuite din persoane competente și aflate mult mai aproape de cercetare, își pot exprima cu discernămint părerea despre lucrarea supusă avizării.

În concluzie, considerăm că îmbunătățirea metodologiei de executare și aplicare a planului de cercetare, colaborarea cu unitățile de cercetare teritoriale, cit și cu alte institute departamentale sînt de natură să contribuie — așa cum prevăd documentele recente Pleneră a C.C. al P.C.R. — la orientarea mai justă a tematicii spre cele mai urgente și mai importante nevoi ale producției, la aplicarea cu maximum de eficiență economică a soluțiilor propuse ca rezultat al cercetărilor efectuate.

Modernizarea largă a agriculturii noastre socialiste impune în mod insistent luarea unor măsuri privind îmbunătățirea condițiilor de trai, perfecționarea continuă a producției. Asemenea măsuri presupun o serie de acțiuni energice în vederea creșterii productivității muncii și utilizării mai raționale a fondului funciar, printr-o atenție îndrumare a dezvoltării localităților unităților de producție. Pentru proiectanții de arhitectură precum și pentru proiectanții de arhitectură sînt legate de sistematizarea satelor și, implicit, de sistematizarea teritoriilor complexe, principiile de bază cu privire la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale, adoptate de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

Un adevărat fir călăuzitor în întreaga activitate pe care el o desfășoară. Aceste principii fac parte integrantă din ansamblul măsurilor preconizate de partid în scopul intensificării ritmului de dezvoltare economică, social-politică și culturală a patriei noastre.

Din datele de care dispunem, rezultă că în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară nivelul urbanizării este de numai 27,56 la sută, deci mai coborît decît media pe țară, care este de 33,20 la sută. Față de alte regiuni, ponderea populației rurale este mai mare și, locurile de aceea, acțiunile de sistematizare a satelor trebuie să se acorde o atenție deosebită. În cadrul acestei preocupări, s-au efectuat pînă în prezent studii de sistematizare teritorială pentru raionul Luduș și este în curs de elaborare studiul rețelei de localități din întreaga regiune. De asemenea, s-au întocmit schițe de sistematizare pentru un număr de sate și comune: Vidraru, Crăciunești, Coltea de Băltă, Ricu și — în curs de de finalizare — pentru comuna Bănd. De o mare însemnătate este studiul întreprins privind guvernația provizorie a localităților pe categorii, în funcție de condițiile de dezvoltare de care se bucură. În baza acestor lucrări, se va putea canaliza în viitor efortul investițiilor spre acele localități ce intrinesc cele mai favorabile condiții și cărora li se rezervă menirea de a

polariza în centre mari, bine echipate, populația risipită în numeroase sătulețe și cătune.

Consider necesar să arătăm, totuși, că în regiunea noastră nu a existat pînă acum o preocupare suficient de susținută pentru dezvoltarea chibzuită a localităților din mediul rural, pentru o judicioasă repartizare a obiectivelor economice, a dotărilor social-culturale. Totodată, în timp ce statisticile arată o creștere tot mai pronunțată a numărului locuințelor noi, este puțin

întrinesc cele mai favorabile condiții de dezvoltare, de echipare la un grad de confort corespunzător. Satele mici, risipite, pe lângă faptul că ocupă adesea o suprafață exagerată de teren agricol, cu greu ar permite o dotare tehnico-edilitară eficientă. Astfel, în regiunea noastră există 345 de localități rurale cu o populație sub 500 de locuitori, reprezentînd 44 la sută ca număr și numai 13,5 la sută ca populație, din total. Pentru acest fel de sate, realizat

oprec asupra unor aspecte concrete, de a căror rezolvare depinde, în bună măsură, succesul acestei complexe acțiuni. Consider, de exemplu, că amplasarea centrelor de producție trebuie să se facă în afara vetrelor de sat, astfel încît să se asigure o zonă de protecție în conformitate cu normele sanitare, față de locuințe, drumuri, dotări social-culturale etc. E necesar ca dispunerea centrelor să asigure, totuși, o legătură ușoară între așezare și locul de muncă, la cîmp sau la fermele zootehnice, fără ca prin aceasta să fie sustrase agriculturii terenuri fertile. În același timp, drumurile de producție ar fi bine să evite — pe cit posibil — traversarea zonei de locuit.

Organizarea centrului social-obstec al satului ridică și el probleme dificile. Alegerea locului potrivit pentru dezvoltarea acestui punct de atracție trebuie făcută în raport cu elementele specifice pentru fiecare caz, urmîndu-se ca prin amplasarea construcțiilor să se realizeze, amenajarea spațiilor inconjurătoare, să se obțină un caracter propriu. În concordanță cu tradiția dar și cu noile condiții de dezvoltare ale așezării. Consider că o atenție deosebită trebuie acordată construcțiilor de locuințe, pentru ca sporițirea confortului, utilizarea unor materiale durabile să nu influențeze negativ valoarea artistică parțială a arhitecturii culturale și arhitecturii populare. În fine, de mare importanță, în special în zona de cîmpie (raioanele Luduș, Reghin, Tg. Mureș) este rezolvarea alimentării cu apă potabilă de o calitate corespunzătoare, acțiune ce reclamă o cooperare strînsă între localitățile învecinate. Am deplina convingere că, pe calea sistematizării satelor — acțiune ce se va desfășura pe o perioadă mai îndelungată — prin utilizarea rațională, altă oarecare, și a investițiilor îndreptate în mediul rural, locuitorilor din comuna regiunii noastre, ca și în întreaga țară, li se va asigura o considerabilă ridicare a nivelului de viață, contribuindu-se astfel la stăruirea treaptă a diferențelor dintre sat și oraș.

rea unor lucrări edilitare, cum ar fi alimentarea cu apă sau canalizarea, este aproape imposibilă, chiar cu eforturi economice deosebite. Studiul de electrificare a regiunii, de pildă, a dovedit că, dacă pentru comuna mai compactă investiția specifică este de 1.000—1.500 lei pentru o gospodărie, în localitățile mici și risipite această cifră se ridică la 3.000—3.600 lei. Din cele arătate mai sus rezultă cu limpezime marea însemnătate a prevederii cuprinse în rezoluțiile documente privind desfășurarea acțiunii de sistematizare a localităților rurale în cadrul unor studii referitoare la amenajarea unor unități teritoriale complexe, cuprinzînd întregul sistem de așezări urbane și rurale care se condiționează reciproc.

În legătură cu sistematizarea propriu-zisă a localităților, ar vrea să mă

Fața satului de mîine

Arh. Tiberiu NIȚȘ
consilier la D.S.A.P.C. Tg. Mureș

Îmbucurător faptul că o parte din aceste clădiri sînt ridicate în afara vetrelor satelor și că numărul construcțiilor neregulate crește de la an la an. În perioada 1962—1967, de pildă, s-au construit în afara vetrelor stabilite 600 de clădiri. În unele cazuri, unitățile de producție din sectorul cooperatist, au fost amplasate nerațional. Prevenirea unor asemenea situații este absolut necesară întrucît ele sporesc dificultatea acțiunii de sistematizare a localităților rurale.

Așa cum se arată și în documentele, recent publicate, ale pleneră C.C. al P.C.R., apropierea satului de nivelul de viață urban, va fi posibilă mai ales pentru acele localități care, prin mărimea lor, vigorența vieții economice, trăsăturile specifice ale factorilor geografici și ale cadrului construit,

preocuparea clar îndreptată spre întărirea laturii calitative a activității întreprinderilor, care face obiectul unor sarcini obligatorii izvorîte din planul de stat. Se prevede necesitatea stabilirii unor indicatori de sinteză ai eficienței economice a activității întreprinderilor — cheltuieli la 1.000 lei produse marfă și pretul de cost la principalele produse, volumul acumulărilor ce urmează a fi obținute față de fondurile fixe și circulante avute la dispoziție și volumul vîrșimilor către bugetul statului. Orientarea prin plan, realistă, a întreprinderilor atît spre realizarea indicatorilor care caracterizează volumul activității economice, cit și a celor care definesc eficiența economică a acestor activități, va stimula fructificarea intensă a resurselor și rezervelor proprii, asigurînd totodată, o deplină utilizare a productivității fabricate. Fiindcă, o activitate eficientă trebuie să se caracterizeze prin utilizarea ei pentru întreaga societate. În esență, stocurile de producție finită care nu au desfacere asigurată nu dovedesc o bună dirijare a activității economice. Așa se explică prezența în proiectul de Directive a indicatorilor volumului livrărilor către fondul pieței și pentru export, principalele produse ce trebuie livrate altor întreprinderi pentru consum productiv. Cu deosebire se cuvine să subliniem că sporește mult rolul piergurilor economice în stimularea unei activități economice mereu mai eficiente. În cadrul aplicării gestiunii economice proprii, se creează un mecanism de contoprire și răspundere materială pentru întreaga activitate a întreprinderii, prin folosirea mai eficientă a piergurilor economice — în

Investiții menite să fructifice IAU CALEA RISIPEI

Fondul de acumulare al cooperativelor agricole din raionul Lehluș, regiunea București, însușina anul trecut aproape 37 milioane lei, iar în acest an s-a prevăzut să sporească cu circa 5 milioane, existînd perspective ca el să fie depășit. Majoritatea acestor sume de bani au fost folosite pentru extinderea suprafețelor irigate, construcții gospodărești, alimentări cu apă, electrificări, procurarea utilajelor agricole etc. Este o orientare judicioasă. Dar mai sînt unele situații cînd nu se urmărește, cu suficient simț de răspundere, care este eficiența banilor cheltuiți.

Cooperatorii din Valea Argovei investesc an de an sume tot mai importante pentru dezvoltarea averii obștești. În 1966 ei au repartizat la fondul de acumulare 1.100.000 lei, iar în acest an au prevăzut aproape două milioane. Sînt sume însemnate, menite să ducă, în mod cert, la sporirea veniturilor cooperativelor, la îmbunătățirea ei. Numai că acestea nu sînt folosite gospodărește, cu o eficiență economică corespunzătoare. În 1963 s-au construit adăposturi pentru 10.000 de păsări, care au costat 438.000 lei. Intenția de a crea condiții pentru creșterea mai rațională a păsărilor a fost, desigur, bună. Dar, după ce construcțiile au fost terminate s-a ajuns la concluzia că nu mai sînt necesare pe motiv că amplasamentul nu ar fi cel mai înmormit. În prezent, păsările se cresc în grajduri și alte adăposturi pentru animale. În locuri mai îndepărtate. În construcțiile destinate păsărilor se depozitează diverse materiale și produse agricole. În aceste condiții, din 30.000 de pui un număr de 12.000 au trecut la capitolul mortalității. Grozavă afacere! Și nu este singura, la această unitate. În ultimii ani cele mai mari sume de bani au fost cheltuite pentru extinderea suprafețelor irigate. Nimeni nu știe precis cît s-a cheltuit. În 1966 s-au amenajat 120 ha din care s-au irigat 40 ha cu leagune și, cu o singură udare, circa 40 ha cu porumb. În acest an s-a amenajat la 330 ha amenajate, dar au fost irigate doar 190 ha din lipsă de apă și utilaje. Am căutat să aflăm cum se explică această situație. Din răspunsurile primite rezultă că, după ce s-au făcut studii și s-a creat un lac de acumulare cu o capacitate de aproximativ 280 milioane de metri cubi, s-au început să se asigure surse suplimentare de apă. Între timp au sosit și utilajele. Numai apsoverele procurate pînă acum costă circa 800.000 lei. Dar cum vor putea să fructifice investițiile efectuate pentru amenajarea terenului și procurarea utilajelor în plus față de soluția cea mai ieftină și mai sigură, care este apa necesară? S-a ajuns la concluzia să se facă un canal de la Moștea pînă la lacul de acumulare. Cit va mai costa și cînd va fi gata acest canal nu se știe, deoarece așa cum s-a văzut, conducerea cooperativelor nu analizează temeinic lucrurile înainte de a acționa. Or, banii investiți nu sînt ai consiliului de conducere, ai celor care li răspesc, ci ei reprezintă o parte din avutul comun al cooperativelor, care trebuie gospodărit cu maximă chibzuită.

În unele locuri, investițiile efectuate nu au eficientă din cauză că sînt construite în plus față de necesarul. Nu numai pentru că au fost înaintate, cooperativă rațională nu îndrăznește să răspundere cooperative agricole, nu urmărește pînă la capăt rezolvarea unor probleme. Membrii cooperativelor agricole din comuna Axintele au dobîndit o bună experiență în cultivarea orezului. Cu ani în urmă era o mîndrie pentru ei să cultive orez, iar munca le era răsplătită prin pro-

ducțiile mari pe care le obțineau. Dar de la un timp au început să piardă, în loc să câștige, de pe urma acestor îndeletniciri. Cum a devenit cultura orezului o sursă de pagube? Tovarășul Aurică Tudose, președintele comitetului, ne-a prezintă că această plantă este foarte rentabilă dar cu condiția să se obțină producții mari. Cînd se cultivau cu orez 100—120 ha pe an, se putea face o bună rotație a culturii pentru refacerea structurilor solului. Dar toamna specialiștii raionului, care cunosc această cerință, i-au îndemnat să pună orez pe toată suprafața existentă în lunca Ialomiei. Cultivîndu-l în fiecare an, pe același teren, a ceeași plantă, producția a început să scadă. Anul trecut s-au obținut 2.900 kg la ha, cu o pagubă de 800.000 lei. După socotelile cooperativilor din Axintele, dacă s-ar menține suprafața din trecut s-ar putea efectua lucrările în timp mai scurt, în condiții agrotehnice superioare. În acest fel producția ar spori de la 2.900 kg la 5.000 kg la ha rezultînd o cantitate globală de orez de mare valoare. La suprafața de 80 ha rămasă pentru refacerea structurii solului se pot obține în medie 6.000—8.000 kg porumb boabe la ha.

Anul trecut, cooperativii de aici au mai investit 287.000 lei pentru reamenajarea unei suprafețe de 64 ha ozerești. Lucrările au fost efectuate de către Direcția regională de îmbunătățiri funciare și organizarea teritoriului. După ce au început lucrările, cei de la DRIFOT au găsit pe undeva un paragraf strecurat într-o dispoziție, prin care se stabilește că, dacă din motive de întemperii nu se poate lucra 3 zile, pagubele să le suporte beneficiarul, iar de la 4—21, să le suporte cel ce execută lucrarea. Pe această bază, lucrătorii de la DRIFOT stăruie trei zile pe cheltuielile cooperativilor, iar în a patra lucrău, uneori în condiții mai grele. În ziua a cincea se odihnesc de stăruie. Cu acest sistem de lucru cooperativa a fost răzbită de 28.000 lei. Lucrătorii DRIFOT-ului au ținut cu dinții de dispoziția scrisă și au obținut cîștig de cauză și în fața arbitrajului. Cum poate oare să fie încurajate relații necorecte ascunse după paragraful unei dispoziții date anodată? Ce părere au conducătorii acestei instituții? În plus, cînd au început reamenajatul, cooperativii au constat că terenul nu este nivelat, și așa se adună în anumite porțiuni. Nivelarea a mai necesitat 280 zile de muncă. Toate acestea s-au împlinit și din cauză că unitatea cooperatistă rațională nu a dat un sprijin mai concret pentru rezolvarea acestor probleme, nu a ajutat la stabilirea clauzelor și mai ales a cauzelor care au generat astfel de situații anacronice.

Există și cazuri cînd investițiile nu au eficientă scontată din cauză că o serie de întreprinderi nu se potenta de obligațiile asumate. În aprilie 1966, cooperativii din Tîrnăveni au depus 86.000 lei pentru electrificarea sediului gospodăresc, cu termen de execuție în trimestrul III al anului următor. Lucrările nu s-au efectuat la timp de către IREB. S-a stabilit un nou termen — trimestrul II, 1967 și apoi anul — trimestrul III, dar nici în prezent lucrările nu au început.

Efectuarea unor lucrări insuficient chibzuite, cit și întirzierile celor proiectate sau începute duc la pagube însemnate. Se simte nevoia ca organele raionale să în primul rînd unirea cooperatistă să acorde un sprijin mai substanțial cooperativelor agricole, pentru ca fiecare leu investit să fructifice din plin.

Floarea CEAUȘESCU
corespondentul „Scînteia”

RENTABILITATEA

(Urmare din pag. 1)

conducerii de producție, introducerea principiului conducerii și muncii colective, îmbinate judicios cu răspundere personală, ca și aplicarea efectivă a gestiunii economice proprii, dacă nu ridicarea sistematică a nivelului eficienței economice?

Apropierea conducerii de producție — prin înlăturarea practicilor de centralism excesiv și de tutelare maruntă și utilizarea sistemului întreprinderii — centrală industrială, minister economic vizează în primă și ultimă instanță tocmă sporițirea eficienței în angajarea fondurilor materiale și bănești ale statului. Întreprinderea se va dedica exclusiv activității materiale, va dovedi inițiativă și răspundere în valorificarea maximă a potențialului tehnic și uman, a resurselor materiale și financiare de care dispune. Colectivul și conducerea ei vor fi scutite de ocupații colaterale care le-ar putea răpi mult timp. Aprovizionarea tehnico-materială și desfacerea produselor cad în sarcina centralei industriale, ca și activitatea de investiții. Centrala industrială are îndatorirea de a asigura continuu un portofoliu de comenzi întreprinderii, care să o solicite la maximum, ceea ce este în favoarea ei, dar și a economiei naționale. Cit privește aplicarea practică a principiului conducerii și muncii colective, el este de natură — așa cum am arătat în dovedește să fructifice inteligența colectivă a specialiștilor în tehnică și economie, să fundamenteze realist decizia de conducere, să stimuleze operativitatea în soluționarea proble-

meilor generate de activitatea productivă. Descongestionată de atribuții colaterale, aplicînd riguros conducerea și munca colectivă, întreprinderea se va angrena adinc în aplicarea gestiunii economice proprii. Este un cîștig evident, de o covîșitoare însemnătate practică, față de altfel, cadrul de acțiune al gestiunii economice proprii, așa cum este prezentat în proiectul de Directive: autonomie în gospodăria fondurilor de care dispun, extinderea relațiilor economice directe între diferitele unități, contoprirea și răspunderea materială pentru activitatea desfășurată în scopul îndeplinirii sarcinilor de plan, pe baza înaltei eficiențe economice. Nu vor mai fi, deci, posibile manifestările de neglijență în angajarea fondurilor materiale și bănești ale statului, care au provocat risipi, ineficiență, pierderi evidente. Preîntîmpinarea unor asemenea acțiuni va fi asigurată și de mecanismul relațiilor dintre centrala industrială și întreprindere. Una din sarcinile esențiale ale centralei industriale constă tocmai în controlul prezentei care întreprinderii subordonate îndeplinesc sarcinile de plan, atît sub aspect economic-productiv cit și financiar.

În asigurarea unei înalte eficiențe economice un rol deosebit de important îl are sistemul de indicatori obligatorii, care trebuie să canalizeze eforturile întreprinderilor spre obiectivele esențiale și să caracterizeze ce anume trebuie să se producă în condiții și cu ce rezultate economice. În acest sens, din multitudinea de idei înnouitoare ale proiectului de Directive, se desprinde

preocuparea clar îndreptată spre întărirea laturii calitative a activității întreprinderilor, care face obiectul unor sarcini obligatorii izvorîte din planul de stat. Se prevede necesitatea stabilirii unor indicatori de sinteză ai eficienței economice a activității întreprinderilor — cheltuieli la 1.000 lei produse marfă și pretul de cost la principalele produse, volumul acumulărilor ce urmează a fi obținute față de fondurile fixe și circulante avute la dispoziție și volumul vîrșimilor către bugetul statului. Orientarea prin plan, realistă, a întreprinderilor atît spre realizarea indicatorilor care caracterizează volumul activității economice, cit și a celor care definesc eficiența economică a acestor activități, va stimula fructificarea intensă a resurselor și rezervelor proprii, asigurînd totodată, o deplină utilizare a productivității fabricate. Fiindcă, o activitate eficientă trebuie să se caracterizeze prin utilizarea ei pentru întreaga societate. În esență, stocurile de producție finită care nu au desfacere asigurată nu dovedesc o bună dirijare a activității economice. Așa se explică prezența în proiectul de Directive a indicatorilor volumului livrărilor către fondul pieței și pentru export, principalele produse ce trebuie livrate altor întreprinderi pentru consum productiv. Cu deosebire se cuvine să subliniem că sporește mult rolul piergurilor economice în stimularea unei activități economice mereu mai eficiente. În cadrul aplicării gestiunii economice proprii, se creează un mecanism de contoprire și răspundere materială pentru întreaga activitate a întreprinderii, prin folosirea mai eficientă a piergurilor economice — în

tre care un rol important revine beneficiului, rentabilității, sistemului de salarizare, creditului, prețurilor. În această context, prezintă mare însemnătate măsura preconizată, potrivit căreia acordarea integrală a salariului tarifar pentru personalul de conducere și unii șefi de servicii va putea fi condiționată de realizarea unor indicatori sintetici de întreprindere, cum ar fi producția de marfă, cheltuielile maxime la 1.000 lei produse marfă etc. După cum tot atît de importantă este și măsura care prevede că, din beneficiile peștii plan, o parte să rămîna la dispoziția întreprinderii pentru micii lucrări de investiții cu caracter productiv și social-cultural și premierea salariaților, de rezultă la sfîrșit de an. Cu alte cuvinte, se creează condiții ca unitățile în care fiecare muncitor, inginer, și tehnician și întreprinderea în ansamblu lucrează bine, în care rezervele interne sînt intens fructificate, se îndeplinesc integral sarcinile de plan și se realizează beneficii peste cele planificate, lucrătorii și oaseni venitori mai mari decît din unitățile unde activitatea nu e la fel de eficientă.

Deosebit de importante sînt și prevederile din proiectul de Directive referitoare la îmbunătățirea sistemului de prețuri. Se remarcă, pe bună dreptate, că a devenit necesar să se depășească faza actuală cînd, datorită anurilor neajunsurilor, această piergure nu poate să exercite cu eficiență cîvenită importantele funcții ce li revin în desfășurarea activității economice. Și aceasta, pe calea aplicării principiului fundamental potrivit căruia prețurile în toate ramurile

economiei trebuie să aibă la bază cheltuielile sociale de producție. Prevederea are o covîșitoare însemnătate. Nu numai pentru că ea asigură un mecanism prin care se stabilește a prețurilor pe baza productivității muncii și a evoluției costurilor de fabricație. Ci, înainte de toate, pentru că, avînd la bază costurile reale, prețurile vor servi ca instrument de măsurare și apreciere a eficienței economice, ca mijloc de comparabilitate reală între produse, pe piața internă și externă. Să nu se uite, deci, acțiunea asupra rezultatelor lui în deplină cunoștință de cauză, punîndu-se accentul, într-o perioadă sau alta, pe elementele cu cea mai mare pondere.

Firește, în influențarea activității întreprinderilor spre ridicarea continuă a nivelului eficienței lor economice, un rol sporit revine organelor financiare și bancare. Din proiectul de Directive desprindem cu claritate spiritul nou în care trebuie să lucreze organele financiare și bancare. Lor le revine sarcina ca, prin mijloace cu caracter economic, să exercite o influență activă asupra gospodăririi raionale a fondurilor materiale și bănești și, prin aceasta, asupra îndeplinirii sarcinilor de plan. Printr-un control permanent și calificat, ele trebuie să sesizeze operațiunile aparținînd fenomenelor negative, să dovedească exigență în combaterea neajunsurilor și să propună măsuri pentru înlăturarea lor neîntîrziată, să fie ferme față de cei care înroșesc banul public.

Am schițat numai cîteva idei despre căile prin care proiectul de Directive preconizează amplificarea eficienței întregii activități economice. Creșterea într-un ritm mai rapid a eficienței economice în toate ramurile și întreprinderile este o cerință esențială a progresului economic și social nelntreput al țării noastre, a mersului ei hotărît înainte pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

Recepție cu prilejul deschiderii Expoziției industriale-comerciale a U. R. S. S.

Ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, a oferit luni la amiază o recepție cu prilejul deschiderii în Capitală a Expoziției industriale-comerciale a U.R.S.S.

Au participat tovarășii Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Constanța Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință și

cultură, conducători ai unor întreprinderi românești de comerț exterior, ziariști.

Au fost prezente membrii delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice condusă de V. A. Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., sosit în țara noastră cu prilejul acestei manifestări, precum și membrii conducerii expoziției.

Au luat parte sefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

ghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de comerț, și de alte persoane oficiale.

Erau de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, membri ai ambasadei și specialiști sovietici aflați în țara noastră cu prilejul organizării expoziției.

(Agerpres)

Primirea de către tovarășul Constantin Drăgan a delegației sindicatelor din R. S. Cehoslovacă

Președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Constantin Drăgan, a primit luni la amiază delegația Consiliului Central al Sindicatelor din R. S. Cehoslovacă, condusă de Antonin Krceň, secretar al Consiliului Central, care face o vizită în țara noastră pentru schimb de experiență.

La primire a asistat Ion Cotoș, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

Întâlnirea, care a prilejuit un schimb util de păreri cu privire la activitatea sindicatelor din cele două țări, precum și în legătură cu unele probleme ale mișcării sindicale internaționale, s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Cronica zilei

PLECAREA MINISTRULUI CĂILOR FERATE ÎN FRANȚA

Ministrul căilor ferate, Florian Dănilache, împreună cu un grup de specialiști, a plecat luni dimineața la Paris, la invitația ministrului francez al transporturilor, Jean Chamant.

În timpul șederii în Franța vor avea loc discuții asupra dezvoltării cooperării româno-franceze în domeniul căilor ferate și vor fi vizitate obiective din transporturi.

PREȘEDINTELE C.S.C.A. A PLECAT LA PRAGA

Președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei, cu soția, a plecat luni dimineața la Praga, unde va face o vizită la invitația ministrului culturii și informațiilor din R. S. Cehoslovacă, Karel Hoffmann.

La sosire, la Praga, oaspetele a fost întâmpinat pe aeroport de K. Hoffmann, ministrul culturii și informațiilor al R. S. Cehoslovace, precum și de Mihail Răduceanu, înscărunțat cu afaceri ad-interim al României la Praga.

PLECAREA DEFINITIVĂ A AMBASADORULUI REPUBLICII POPULARE POLONE

Luni, 23 octombrie, a părăsit definitiv țara noastră Wiesław Sobierajski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în Republica Socialistă România.

Prof. N. W. Pairie, membru al Royal Society din Marea Britanie, care ne-a vizitat țara în cadrul convenției de colaborare dintre academii română și britanică, a părăsit Capitala.

În timpul șederii în România, cunoscutul specialist britanic în domeniul biologiei a vizitat institute de cercetări de specialitate din București, Cluj și Agieș și a prezentat comunicări științifice.

Luni a avut loc zborul inaugural pe linia internațională care leagă București de Beirut, deservită de avioanele întreprinderii de transporturi aeriene române „TAROM”.

Incheindu-și turneul pe care l-a întreprins în țara noastră, în cadrul Zilelor culturii sovietice, colectivul Teatrului academic gruzin de stat „Sota Rustaveli” a părăsit luni Capitala.

După eliberarea lugoslaviei de sub jugul fascist, la care Munteșu este în frunte, a fost dat tributul de sânge, în „țara de piatră” s-a instalat o eră nouă. Tovarășul Dragoljub Saranović, șeful serviciului de informații al Vecei executive republicane, ne înfățișează sensul transformărilor petrecute, progresul realizat de Republica Socialistă Munteșu de la eliberare și până în prezent.

„Era nouă” — ne spune el — înseamnă în același timp și descoperirea din nou a relațiilor sociale retrograde ale trecutului, și alungarea neștiinței de carte, și, mai ales, industrializarea. În această republică, cea mai redusă ca întindere (13.820 kmp) dintre toate republicile iugoslave, industria era căi și inexistentă în 1939. Totul se reducea la o mică termocentrală, un bazin minier care dădea anual 1.690 tone cărbune, o fabrică de săpun, alia de prelucrare a peștelui și una de bere, o stație de sortare a tutunului etc. În anii socialismului în Munteșu s-au construit puternice hidrocentrale — la Perucița și Zeta — un combinat și

A apărut nr. 10/1967 al revistei „LUPTA DE CLASĂ”

În legătură cu sărbătorirea semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, revista publică următoarele articole: Editorial: **Începutul unei noi ere în istoria omenirii**; **CONSTANTIN FLOREA: Epoca trecerii popoarelor la socialism**; **MIHAI BENUȘ: În slujba omului**; **GHEORGHE UNIC: Solidaritatea mișcărilor muncitorești cu revoluția din Octombrie**; **CONSTANTIN BALOIU, OCTAVIAN CIULEA: Economia sovietică după cincizeci de ani** (Cifre și fapte). Sub titlul **DEZBATEREA IMPORTANTELOR DOCUMENTE ALE PLENAREI C.C. AL P.C.R. DIN OCTOMBRIE 1967** se publică articolele: **Realism și spirit creator în construcția socialismului**; **FLORIN BURTAȘ: Productivitatea muncii în lumina cenzurilor lui valorii**; **G. GUS TI: Cu privire la sistematizarea localităților rurale**.

La rubrica **ȘTIINȚA ȘI CULTURA**, H. CULEA, M. TISMANARIU semnează articolul: **Influența socială a televiziunii**. Rubrica **DEZVOLTAREA INVATĂMINTULUI SUPERIOR** cuprinde articolele: **Nivelul calitativ al învățământului economic de AUREL NEGUCIOIU; Metodica și conținutul seminarelor de socialism științific de T. HĂGAN, I. ȘOCS, I. CHIȘU; Adaptarea studiului științelor sociale la profilul facultăților de I. SPIELMAN, C. VESELE, GH. CRĂCIUN.**

În coloanele revistei este publicată la rubrica „Masă rotundă” o discuție pe tema: **Nașterea în lumea contemporană a unor personaje** **CONSTANTIN BORGHEANU, PETRE CONSTANTIN, DIMITRU MAZILU, GH. MOCA, MIHAI PETRESCU, CONSTANTIN POPOVICI, CONSTANTIN VLAD, TUDOREL POSTOLACHE.** Revista mai cuprinde: **La rubrica ȘTIINȚA ȘI CULTURA, ARTA — ION COREANU: Direcții de dezvoltare în literatură; LEANA MĂRCULESCU: Autentic și valoric în arta populară; FLORIAN POTRA: Relația scenarii-regiei în arta cinematografică și evoluția filmului românesc. La rubrica FISIER BIBLIOGRAFIC: Romanșul în literatura română (Sanda Radian).**

PRIVELIȘTI NOI ÎN „ȚARA DE PIAȚĂ”

Munteșu, „țara de piatră”, cu munți înalți și oameni mineri, durală pară din același granit, cu văi adânci și riuri turbulente ca și istoria zbuciumată a acestui pământ — „țara de piatră”, arsă de soare, cu care natura a fost zgîrcită în daruri dar generoasă în priveliști care încită privirea, adesea uitată de lume însă mereu prezentă în letopiseșii vremurilor.

Călișorii de alădată vedeau acest ținut ca într-o lungă letargie; Munteșu li se părea condamnat — fără prezență și fără viitor. O spune însuși numele ce i s-a dat; negru era prezentul, neagră era viața oamenilor.

Ca eră „provincia” Munteșu de alădată? Citeva orșele cu cile o stradă principală străjuite de două-trei clădiri mai arătoase. În rest, ulițe prăfuite și case dărăpănate. Și în jurul acestor localități se întindea parca neantul. Niciodată însă localnicii n-au crîcnit că s-au născut pe aceste meleaguri; s-au răzvrătit doar împotriva coteritorilor și a orinduirilor nedrepte.

După eliberarea lugoslaviei de sub jugul fascist, la care Munteșu este în frunte, a fost dat tributul de sânge, în „țara de piatră” s-a instalat o eră nouă. Tovarășul Dragoljub Saranović, șeful serviciului de informații al Vecei executive republicane, ne înfățișează sensul transformărilor petrecute, progresul realizat de Republica Socialistă Munteșu de la eliberare și până în prezent.

„Era nouă” — ne spune el — înseamnă în același timp și descoperirea din nou a relațiilor sociale retrograde ale trecutului, și alungarea neștiinței de carte, și, mai ales, industrializarea. În această republică, cea mai redusă ca întindere (13.820 kmp) dintre toate republicile iugoslave, industria era căi și inexistentă în 1939. Totul se reducea la o mică termocentrală, un bazin minier care dădea anual 1.690 tone cărbune, o fabrică de săpun, alia de prelucrare a peștelui și una de bere, o stație de sortare a tutunului etc. În anii socialismului în Munteșu s-au construit puternice hidrocentrale — la Perucița și Zeta — un combinat și

dergic, o fabrică de frigider, trei fabrici de mobilă, fabrici de încălziminte și fricoajă, un șantier naval, mai multe întreprinderi ale industriei alimentare, s-au deschis mine de cărbuni, plumb, zinc și bauxită, s-au construit mii de kilometri de șosele și căi ferate. Pentru crearea actualului bază industrială efortul n-a fost mic. În industrie au fost investite fonduri însemnate (în ultimii zece ani peste 500 milioane dinari), dintre care peste 57 la sută în obiective energetice, în industria minieră și transporturi. În prezent, în R. S. Munteșu se pro-

duc înfruntări deosebite, în plină dezvoltare. La marginea Titogradului — o imagine sugestivă a vrenurilor actuale; pe o suprafață de peste 60 hectare prinde contur cea mai mare fabrică de aluminiu din întreaga țară, întreprindere care va produce anual 200.000 tone aluminiu. Materia primă — bauxita — care se extrage din apropiere, ajunge să satisfacă necesitățile fabricii pentru... 200 de ani.

INSEMĂNARI DIN R. S. MUNTEȘU DE NICOLAE PLOPERU

O istorie similară are și Titogradul, cunoscut odinioară sub numele de Podgorica. Același oraș, capitală a R. S. Munteșu, exprimi prin însuși aspectul său, drumul pe care l-a parcurs în istorie. El este alcătuit din două părți distincte, separate de râul Ribnița. De o parte așezarea veche, cu case mici, înghesuite — de cealaltă parte orașul nou, în plină dezvoltare.

La marginea Titogradului — o imagine sugestivă a vrenurilor actuale; pe o suprafață de peste 60 hectare prinde contur cea mai mare fabrică de aluminiu din întreaga țară, întreprindere care va produce anual 200.000 tone aluminiu. Materia primă — bauxita — care se extrage din apropiere, ajunge să satisfacă necesitățile fabricii pentru... 200 de ani.

Am redat câteva aspecte din Munteșu de astăzi, republică în care construcția socialistă s-a dat naștere la mari transformări înnoitoare, care și în toate celelalte republici iugoslave. Construirea căii ferate Belgrad-Bar și asfaltarea ulimilor porțiuni de șosea pe direcția Belgrad-Titograd vor trezi la viață noi înțineri, alădată izolate, înlesnind totodată accesul celorlor care doresc să viziteze acestă țară.

vremea

Timbul probabil pentru 23, 24 și 25 octombrie. În țară vremea devine schimbătoare, cu cer temporar noros. Vor cădea ploaie locale, mai frecvente în jumătatea de nord-vest a țării. Vânt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3 și 13 grade, iar maxime între 10 și 20 de grade, mai ridicate la începutul intervalului. Ceață locală. În București: vreme schimbătoare, cu cerul mai mult senin la început, apoi se va înnoira treptat și va ploua în a doua parte a intervalului. Vânt potrivit. Temperatura ușor variabilă, ceață.

Peste 1000 000 premii

De la începutul anului până la 10 octombrie, Administrația de stat Loto-Prinosport a atribuit câștigătorilor la tragerile Prinosport, Pronoxpreț și Loto peste 1.000.000 de premii. Între acestea se numără 600 autoturisme de diferite mărci și capacități (inclusiv lozul în plus); 7 premii de peste 150.000 lei; 23 premii între 100.000—150.000 lei; 77 premii între 50.000—100.000 lei, precum și excursii peste hotare, premii în bani și în obiecte. Un nou prilej de atribuire a unor premii importante îl constituie tragera specială Loto din 27 octombrie la care se vor atribui 20 autoturisme (2 Renault 10 Major, 4 Skoda 1000 M.B., 2 Fiat 850, 2 Renault Cordini și 10 Trabant 601) și premii în bani. Se vor extrage 28 de numere. Joi, 26 octombrie, este ultima zi pentru cumpărarea biletelor.

SPORT „Săptămîna preolimpică”

Ieri, în turneul internațional de box CINCI VICTORII ALE REPREZENTANȚILOR NOȘTRI

Campionul european Giju (dreapta) în partida cu Tomașevici (U.R.S.S.). Foto: M. Andreescu

Aseară, în sala Floresca din Capitală s-a desfășurat cea de-a doua reuniune a turneului internațional de box la care participă pugiliștii internaționali din 5 țări. Iată rezultatele înregistrate, în ordinea categoriilor: **somnăscă: DAVIDESCU (România) învinge la puncte pe Plik (Ungaria); LODIN (U.R.S.S.) învinge la puncte pe Drăgan (România); cocoș: OTVOS (România) învinge la puncte pe Pall (Ungaria); GIJU (România) învinge la puncte pe Tomașevici (U.R.S.S.); pană: CRUDU (România) învinge la puncte pe Petrov (Bulgaria); TRESTIN (U.R.S.S.) învinge la puncte pe Ilescu (România); **semiușor: PLOTNIKOV (U.R.S.S.) învinge la puncte pe Azzaro (Franța); BĂDOI (România) câștigă prin abandon — repriza a III-a — meciul cu Călian (Bulgaria).****

Mediocritatea nu e întotdeauna aurie...

Fotbalul dispune de multe farinace cu care tine în „ghearele” sale multimea suportorilor. Spre exemplu, la nivelul campionatului național el dezvăluie prin furtuna surprizelor neașteptate alte pasiuni și alte speranțe, înțelegând focul interesului public, mai ales atunci când se pune în discuție șefa clasamentului general. Să ne reamintim cum în această toamnă s-au perindat iluziile mai întâi pe la Dinamo București, apoi la Craiova și din nou înapoi la București, încazând acum urbea Piteștiului, însă moacănd și pe undeva pe meleagurile Clujului și ale Constanței.

La drept vorbind, campionatul îi prieste și detronarea de lideri, și incertitudinea din fruntea clasamentului, ca în situația de față, când în spatele lui F. C. Argeșul stă la pîndă nu mai puțin de cinci echipe cu posibilități „teoretice” de a-i lua locul chiar după desăsurarea etapei viitoare!

Dați interesul publicului e altă poveste — și nu constituie nici o nouă tate faptul că lumea la noi iubeste fotbalul. Din păcate, spectatorii continuă să nu fie răsplățiți pe măsura atașamentului lor față de echipele noastre frunțate. Iată, de pildă, ultima etapă: încă o etapă submediocră, etapa a... X-a! Se spune „aura mediocrității” — dar mediocritatea jucătorilor de dinamică n-a fost deloc aurie, ci cenușie și tristă. Adică începutul prost campionatului fiindcă „n-am intrat încă în formă”, îi terminăm prost pentru că „am cam oboșit” — și așa o ducem de ani de zile, campionatul dăruie campionat, numărînd pe degete jocurile satisfăcătoare dintr-un întreg sezon. Cu excepția citorva faze de bun spectacol fotbalistic la meciurile-derbi ale etapei, unanimitatea relativă în derbi de la celelalte partide consemnează numai jocuri incalitate, o

CIUDA DE MEXICO 23 (Agerpres). — Ultima probă atletică a întrecerilor preolimpice de la Ciudad de Mexico, maratonul, a dat naștere unei dispute interesante, încheiată cu victoria multiplului campion belgian Gaston Roelants, care a parcurs clasică distanță de 42,195 km în 2h19'37"/10. Principali săi adversari, concurenții japonezi, s-au clasat pe următoarele trei locuri: Kenji Kimihara — 2h21'57"/10; Akiro Ushami — 2h24'30"/10 și Seiichi Sasaki — 2h26'13"/10.

În golful stațiunii maritime Acapulco au luat sfîrșit întrecerile de iahting. La clasa „Finn”, victoria a revenit danezului Paul Elvstrom, urmat de americanul C. Miller și de italianul F. Albarelli. O luptă foarte strînsă s-a dat la clasa „Olandezul zburător”, unde învingătorul a putut fi cunoscut abia după desăsurarea ultimei regate: a câștigat spaniolul Casado, cu 52 de puncte, urmat la o diferență minimă de canadianul Green. La clasa „Star”, pe primul loc s-a clasat elvețianul Edwin Bennett.

Concursul de ciclism a continuat cu

proba de urmărire individuală. Primele patru locuri au fost ocupate de italianul Chamello — 4'44"/93/100, columbianul Rodriguez — 4'47"/66/100, italianul Trevino — 4'54"/11/100, cehoslovacul Dalek — 4'55"/17/100.

La concursul special de gimnastică pe aparate, spectatorii au aplaudat îndelung măiestria japonezului Akimori Nakayama, învingător la sol (19,350 puncte), inele (19,575 puncte), paralele (19,600 puncte) și bară fixă (19,375 puncte); iugoslavul Miroslav Cerar s-a clasat primul la cal cu minere, iar japonezul Haruhiro Matsuda la sărituri.

Competiția de haltere s-a încheiat cu întrecerile categoriei grea, câștigată de sovieticul Serghei Batișev, cu un total de 550 kg (185—155—210).

Probleme de sărituri de la tremblu-lind s-au încheiat cu surprize. La feminin, campioana olimpică, Ingrid Kramer (R.D. Germană), a fost înțrecută de Tamara Pogojeva și Vera Baklanova (ambele U.R.S.S.), iar în masculin, a câștigat italianul Franco Cagnotto, urmat de Keith Russell (S.U.A.) și Jose Robinson (Mexic); favoritul probei, italianul Claudio Dibiasi, a ocupat locul patru.

Rezultate din turneul final la polo pe apă: U.R.S.S. — Italia 4—3; Iugoslavia — R.D. Germană 5—1; Ungaria — Mexic 7—2; Cuba — Japonia 6—5.

În câteva rînduri

SPORTIVUL ROMAN GHEORGHE STAN a ocupat primul loc la categoria 57 kg în concursul de lupte libere de la Zakopane (Polonia). Locurile următoare au fost ocupate de Kowalski (Polonia) și Donath (R.D. Germană). Iată câștigătorii celorlalte categorii: 52 kg — Krop (Polonia); 63 kg — Irman (R.D. Germană); 70 kg — Karlsson (Suedia); 78 kg — Robin (Franța); 87 kg — Hollosy (Ungaria); 97 kg — Dlugosz (Polonia); peste 97 kg — Robertson (Suedia).

ÎN RUNDA A 5-A A TURNEULUI INTERNAȚIONAL DE ȘAH DE LA SOUSSA (Tunisia), Fischer l-a învins pe Sharap, Kavalek pe Byrne, Hort pe Queller și Barczay pe Buaziz. Partidele Gipslis — Korcniol, Sutles — Blek, Gligoric — Matulovic și Ivakov — Matanovici s-au încheiat remiză. În clasament conduce Fischer cu 3,5 puncte din patru partide, urmat de Hort și Larsen cu câte 3 puncte din cinci partide, Gipslis cu 3 puncte din cinci partide etc.

„MARELE PREMIU AL MEXICULUI” — ULTIMUL CONCURS AL CAMPIONATULUI MONDIAL DE AUTOMOBILISM — a fost câștigat de multiplu campion englez Jim Clark, pe o mașină „Lotus Ford”. Învîingătorul a fost cronometrat pe distanța de 325 km cu timpul de 1h 59'28"/100 (medie orară — 163,220 km), urmat de Jack Brabham (Australia) — pe o mașină „Brabham Repco”; Denis Hulme (Noua Zeelandă) — pe o mașină „Brabham Repco”; John Surtees (Anglia) — pe o mașină „Honda”. În urma acestor rezultate, titlul de campion mondial a revenit lui Denis Hulme cu 51 puncte, urmat de Jack Brabham — 46, Jim Clark — 41, Chris Amon (Noua Zeelandă) și John Surtees cu câte 20 puncte etc.

Automobilul '68

Recent și-a închis porțile la Paris cel de-al 54-lea Salon al automobilului — una din cele mai vechi expoziții de acest gen din lume. În cele zece zile cât a fost deschis, salonul a fost vizitat de 900.000 de persoane. În fiecare an, această expoziție prezintă o sinteză a tehnicii celei mai avansate în domeniul automobilistic. Ce au adus nou la recentul salon de la Porte de Versailles cel 870 de expozații din 19 țări?

Doar câteva „revelații” ale anului auto '68 au polarizat interesul marilor public și ai specialiștilor. De pildă, la standurile franceze o apariție cu totul nouă — „Simca 1100” cu tracțiune în față și cu unele perfecționări tehnice indiscutabile, precum și Citroen „Dyane”, varianta nouă a famosului 2 CV. Ni-mic nou la „Peugeot” decât încă o versiune a lui 404. La standul „Renault”, cea mai mare întreprindere franceză producătoare de automobile, au apărut modele cu anume perfecționări și îmbunătățiri.

Și de astă dată concurența străină a fost prezentă, actuala înfruntare de pe piața mondială a automobil-

lelor fiind apreciată ca deosebit de acerbă, mai ales acum, înainte de intrarea în vigoare a recentelor aranjamente vamale din Piața comună. Producătorii „est-europeni” de automobile — Franța, Italia, Germania occidentală și Olanda — sunt angajați de pe acum într-o luptă pentru supremație în acest

Dincolo de înfățișarea strălucitoare a salonului de la Paris se resimte în mod acut problema tot mai dificilă a situației din industria mondială de automobile pentru anii următori, o problemă a milioane de muncitori și tehnicieni din această industrie. Vinzările de mașini

devin tot mai dificile datorită saturării piețelor. Se depun eforturi sporite chiar pentru menținerea piețelor interne. Toate acestea, concurența sporită duc la noi concentrări în industria automobilului. În legătură cu aceasta, „Les Echos” scria: „Era micilor acorduri e de acum aproape terminată, nu mai pot exista decât câștigătorii foarte mari”. În această competiție, industria franceză ocupă încă o poziție avantajoasă. Cu toată conjunctura nefavorabilă de pe piețele occidentale, exporturile de mașini franceze au obținut rezultate neașteptate în țări unde piața auto este ea însăși în dificultate (R.F.G., Anglia, Olanda).

Heriberto Herrera despre meciurile Juventus — Rapid

Antrenorul echipei de fotbal Juventus din Torino, Heriberto Herrera, a făcut presei sportive italiene unele declarații privind meciurile pe care echipa sa le are de sustinut în cadrul „Cupai campionilor europeni” cu Rapid București. „As vrea să subliniez — a spus între altele antrenorul torinezilor — că Rapid nu este un adversar slab. Partida internațională ușoară nu mai există. Și despre Olympiakos Pireu am spus că nu va fi un obstacol ușor de trecut și ați văzut că am avut drepitate. Pără indolea fotbaluștii români sînt mai tari decît cei orreți aiți ve plan tehnic, cît și pe cel tactic. Rapid este o echipă cu forță de luptă... Juventus nu va fi o cantantă de faptul că va juca pîndă meci la Torino”.

Valeriu MIRONESCU

viața internațională

O ZI DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA AGRESIUNII AMERICANE ÎN VIETNAM

In multe din orașele lumii au avut loc în cursul zilei de duminică mari demonstrații împotriva războiului de agresiune al Statelor Unite în Vietnam, pentru libertatea poporului vietnamez și pace.

WASHINGTON Duminică, la miezul nopții, au luat sfârșit marile demonstrații pentru pace în Vietnam, care s-au desfășurat timp de 48 de ore în capitala federală a S.U.A. Agențiile occidentale de presă subliniază că aceasta a fost cea mai mare demonstrație împotriva războiului care a avut loc vreodată la Washington. Publicistul Dave Dellinger, președintele „Comitetului de mobilizare națională pentru încetarea războiului din Vietnam”, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că demonstrațiile au intrat aproximativ în 150.000 de persoane. În cursul conferinței de presă au fost citite mesaje trimise de diverse personalități americane, printre care pastorul Martin Luther King, laureat al premiului Nobel pentru pace.

Un purtător de cuvânt al Pentagonului a declarat că în urma puternicelor manifestații desfășurate, în special simțămîntul, în fața clădirii Ministerului Apărării al S.U.A., un număr de 434 de persoane au fost arestate și un număr de aproximativ 50 de persoane au fost rănite în cursul incidentelor.

COMENTARII

„NEW YORK POST”, sub semnătura lui Walter Lippmann scrie: „Războiul din Vietnam este un război care nu poate fi câștigat, un război lipsit de glorie”.

„Angajându-ne într-un război care nu poate fi câștigat, conștientul Lippmann, și căruia nu i se poate prezenta așfișul, am făcut o greșală strategică colosală. Această greșală dă naștere la consecințe catastrofale în Vietnam, precum și în ceea ce privește relațiile noastre cu întreaga lume, pacea internă și bunăstarea S.U.A. Ne-am afundat și mai mult în mlaștină, persistând în greșala noastră... Greșala poate fi îndreptată doar prin retragerea forțelor noastre...”.

„NEW YORK TIMES” subliniază: „Marșul spre Washington poate fi considerat cea mai mare demonstrație antirăzboinică din istoria S.U.A. Demonstrația de la Washington în favoarea păcii în Vietnam, care a încununat o săptămână de vehemente proteste în diferite părți ale țării — Oakland, Madison, Brooklyn — ca și rezervele cu privire la politica americană față de Vietnam exprimate la Conferința națională a guvernatorilor din S.U.A. confirmă spectrul larg al dezaordului intern față de război”.

Străzile Teheranului sînt literalmente inundate de tineret în aceste după amieze de toamnă blîndă. Inșiși capitala Iranului pare juvenilă, împropriată cu aerele tinereții ce se scurge viii spre Maidan-e Ferdowski (Piata Ferdowski) — un fluviu de copii, băieți și fete, mai mari și mai mici, cu ghiozdane, serviete, sau pur și simplu cu cârțile și caietele sub braț. Deosebite de băieții, neconformiști cu vestimentația, — fetele poartă uniformă, în culori și modele variate, în funcție de profilul școlii. Odată ajuns în piața Ferdowski, fluxul miilor de copii se refără și se topește în evantai străzilor, dispărînd în autobuzele cu etaj care străbat marile artere ale orașului.

De curînd și-au deschis larg porțile școlile primare, liceele și universitățile Iranului. Peste trei milioane de tineri au luat loc în bănci și, odată cu ei — așa cum rezultă din datele oficiale publicate — alți cinci sute de mii de copii și adulți frecventează cursurile de alfabetizare organizate de Comitetul național de luptă contra analfabetismului și cu sprijinul „Armatei Științei”.

Din șapte iranieni, unul este școlar, licean sau student, înlocuindu-l de învățămînt de toate gradele, ca și cele profesionale sînt într-o proliferare necîntată. Autoritățile par decise să creeze condiții care să recupereze cit mai repede cu putință înapoierea culturală de veacuri a acestui popor, să faciliteze accesul larg la producția de bunuri materiale într-o societate bazată pe producția masivă.

Aici se consideră pe bună

dreptate că angajarea Iranului pe calea progresului economic este de neconcepție fără o dezvoltare corespunzătoare a intelectualității, a cadrelor de specialiști în toate domeniile de activitate. Conform acestei logici, în ultimii ani, guvernul a încurajat extinderea tuturor formelor de învățămînt, de stat și particulare. S-au construit

(încă 20 mii învață la diferite universități în străinătate). Cu puțini ani în urmă, numai a zecea parte din acest tineret frecventa o școală.

O mare afliuență de tineri se îndreaptă către porțile universităților, care, deși s-au dezvoltat vizibil, nu pot să satisfacă dorința tuturor de a deveni studenți. Mă aflam

la Universitatea din Teheran în ziua examenelor de admitere. Mii și mii de candidați se îmbulzeau să intre cît mai repede în săli. La afișarea rezultatelor, majoritatea a trebuit să plece mîhnit, unii cu speranța că poate la anul vor fi și ei printre cei 16 mii de cursanți ai celei mai mari instituții de învățămînt superior, sau că au și devenit studenți la seral, înființat în urma recentei hotărîri a guvernului.

Dacă pentru tinerii care nu reușesc să intre la facultate faptul constituie motiv

de tristețe, în schimb absolvia este prilejul afirmării idealurilor multor intelectuali. Idealul medicului Moridani, absolvent al Universității „Pahlavi” din Șiraz este, așa cum a declarat personal, să meargă acolo unde nevoile țării impun prezența sa, adică medic și militant în cadrul „Armatei igienei”, fiindcă, spunea el, înapoiat de celebrele cuvinte ale gânditorului Zoroastre, „a servi poporul nu este numai o necesitate, ci și o mare plăcere”. Și medicul Moridani nu a pierdut ocazia pentru a aduce o severă critică a celor tineri plecați la studii în Occident, care, la terminarea facultăților, preferă străinătatea în loc să devină utili țării. Cei mai mulți sînt însă legați de vatra străvechii țări, local lor de muncă și de viață. Vor să-și întinerească prin fapta și tinerețea lor.

Săptămîna trecută s-a anunțat că o reformă a învățămîntului, în curs de aplicare, vizează scurtarea duratei de școlarizare elementară de la 6 la 5 ani și orientarea ciclului mediu mai mult spre ramurile științelor economice și sociale, deci spre practică. De asemenea, s-au creat noi școli profesionale cu profil economic, industriale și agricole. În noul plan de dezvoltare următorii cinci ani sînt alocate învățămîntului și educației, formării viitoarelor cadre, 35 miliarde de riali. „Pentru a realiza toate proiectele stabilite — declara acum câteva zile primul ministru, Amir Abbas Hoveida — și pentru a atinge obiectivele pe care ni le-am propus, avem nevoie de cadre experimentate și bine formate”.

Medlislul Iranului a acordat vot de investitură noului guvern iranian format de primul ministru Abbas Hoveida, anunțată agenția France Presse. Deputații au aprobat programul de politică internă și externă a noului cabinet. Într-o declarație făcută presei, premierul Abbas Hoveida a anunțat că Iranul va exploata la maximum bogatele sale resurse petrolifere, din care numai o mică parte sînt valorificate în prezent.

„Molnia-1”. În Uniunea Sovietică a fost lansat duminică un nou satelit pentru telecomunicații de tip „Molnia-1”. Sarcinile sale principale sînt de a asigura, împreună cu alți sateliți „Molnia-1”, lanșati anterior pe orbite circumterestre, exploatarea sistemului de legături radiotelefonice și telegrafice la mari distanțe, precum și de a transmite programele studiului central de televiziune al U.R.S.S. la punctele rețelei „Orbita”, instalate în regiunile Extremității Nord, Siberiei, Extremității Orient și Asiei Centrale sovietice. În cișeușul alăturat, montarea unei stații „Orbita” în orașul Siberian Cita.

O declarație de protest împotriva persecuțiilor la care sînt supuși cetățenii vietnamezi din provinciile din nord-estul Tailandei a fost dată publicității de un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam. În declarație se arată că autoritățile tailandeză intenționează să forțeze repatrierea acestora în Vietnam de sud, în regiunile aflate sub administrația saigoneză.

Delegația Republicii Islamice Mauritania, condusă de președintele republicii, Moktar Ould Daddah, a fost primită de președintele C.C. al P.C. Chinez, Mao Tze-dun, și de vicepreședintele C.C. al partidului, Lin Biao.

A 154-a navă cu repatriții coreeni sosiți din Japonia a ancorat în portul Chioncjin din R.P.D. Coreeană.

Alegeri în Austria. Duminică au avut loc în landul Austria Superioră alegeri pentru desemnarea deputaților din dieta provincială (landtag). Partidul populist, de guvernămînt, a pierdut majoritatea absolută a voturilor în favoarea Partidului socialist. Socialiștii au ieșit victorioși și în alegerile municipale din acest land, care au avut loc concomitent cu alegerile pentru dietă.

Delegația C. C. al P. C. R. în Suedia

STOCKHOLM 23 (Agerpres). — Delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., a vizitat simbolic orașul Göteborg, unde s-a întîlnit cu Rolf Hagel, membru al C.C. al Partidului de stînga — comunist — și cu alți reprezentanți ai organizației locale de partid.

În aceeași zi, delegația P.C.R. a vizitat orașul Malmö și a avut convorbiri cu conducerea organizației de partid din provincia Scania.

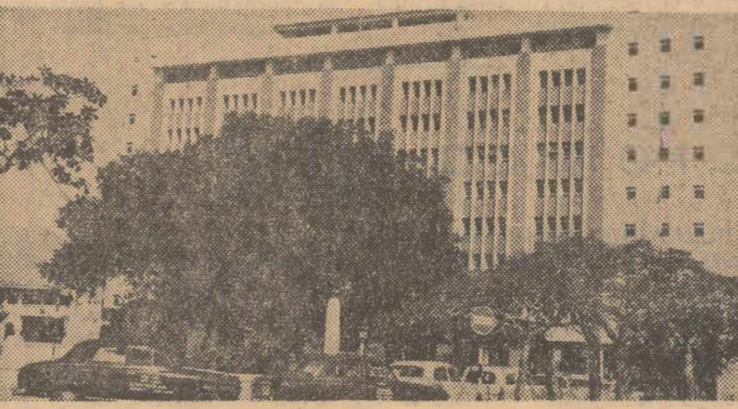
O. N. U.

CONSULTĂRI PRIVIND ACTIVITATEA ADUNĂRII GENERALE

NEW YORK 23. — Trimisul special Agerpres, Romulus Căpălescu, transmite: În cadrul consultărilor largi care se desfășoară în prezent în legătură cu problemele imediate generale, președintele actualei sesiuni, Corneliu Mănescu, a avut luni întîrvederi cu președintele pe luna în curs al Consiliului de Securitate, Senjin Tsunooka, reprezentant permanent al Japoniei, cu Muhammad el-Fara, reprezentant permanent al Iordaniei, președintele grupului țărilor arabe, cu Leopoldo Benites, reprezentant permanent al Ecuadorului, președintele grupului țărilor latino-americane, cu Adnan Pachachi, reprezentant permanent al Irakului, cu G. Parthasarathi, reprezentant permanent al Indiei, cu Ahmed Taibi Benhmi, reprezentant permanent al Marocului și cu Achikar Marof, reprezentant permanent al Guineei.

Au fost discutate modalitățile de reluare a lucrărilor Adunării Generale, precum și conturarea unor soluții a problemei Orientului Apropiat.

Sărbătoarea națională a Zambiei

Vedere din capitala țării, Lusaka

Cu trei ani în urmă, la 24 octombrie 1964, pe harta politică a lumii a apărut cel de-al 36-lea stat independent african — Republica Zambia — eveniment care a marcat triumful îndelungatei lupte pentru libertate a poporului zambian.

În proclama care s-a scurs de la proclamarea independenței, în Zambia s-au depus eforturi pentru lichidarea greșii moșteniri a trecutului. Primul plan național de dezvoltare a Zambiei s-a încheiat la începutul anului trecut. În cadrul acestui plan s-au construit fabrici de ciment, de confecții, de mase plastice, o mare rafinărie de zahăr, precum și turnătorii în vederea fabricării de piese necesare industriei. O atenție deosebită a fost acordată creării de cadre naționale. Al doilea plan

de dezvoltare, în curs de înlăturare (1966—1970), prevede sporirea producției industriale prin construirea de noi întreprinderi și diversificarea agriculturii. Una din caracteristicile principale ale acestui plan este că marea majoritate a investițiilor prevăzute pentru dezvoltarea economică a țării sînt asigurate din resursele interne ale țării.

Pe plan extern guvernul zambian promovează o politică de colaborare cu țările stetele Zambiei militează pentru lichidarea definitivă a colonialismului și rasismului pe continentul african. Cu prilejul sărbătorii naționale a Zambiei poporul român urează poporului zambian noi succese în lupta sa pentru consolidarea independenței țării, pentru dezvoltarea economiei și culturii, pentru pace și progres.

După scufundarea navei izraeliene „Eilath”

CAIRO 23 (Agerpres). — Consiliul de Miniștri al R.A.U. s-a întrunit în seara zilei de 22 octombrie, a anunțat postul de radio Cairo.

Potriviți declară președintele Consiliului de Miniștri al R.A.U. a adresat președintelui Consiliului de Securitate două scrisori în legătură cu scufundarea navei, arătînd că ea se afla într-o misiune de patrulare în Marea Mediterană „la aproximativ 21 kilometri de Port Said”.

Comandantul forțelor navale izraeliene a anunțat că 152 de marinari aflați la bordul navei au fost salvați, 15 au murit, iar 36 au fost dați dispărûți.

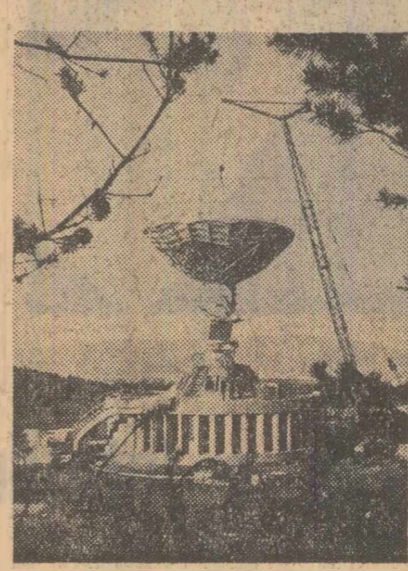
TEL AVIV 23 (Agerpres). — Situația care s-a creat după scufundarea navei „Eilath” a fost examinată în cadrul unei ședințe a Consiliului de Miniștri al Israelului.

Reprezentantul permanent al Israelului la O.N.U. a adresat președintelui Consiliului de Securitate două scrisori în legătură cu scufundarea navei, arătînd că ea se afla într-o misiune de patrulare în Marea Mediterană „la aproximativ 21 kilometri de Port Said”.

Comandantul forțelor navale izraeliene a anunțat că 152 de marinari aflați la bordul navei au fost salvați, 15 au murit, iar 36 au fost dați dispărûți.

agențiile de presă transmit:

■ PRIMUL MINISTRU AL NORVEGIEI ÎN VIZITĂ OFICIALĂ LA SOFIA ■ ÎN U. R. S. S. A FOST LANSAT UN NOU SATELIT PENTRU TELECOMUNICAȚII ■ CONVORBIRILE DINTRE CANCELARUL KIESINGER ȘI PREMIERUL WILSON

Medlislul Iranului a acordat vot de investitură noului guvern iranian format de primul ministru Abbas Hoveida, anunțată agenția France Presse. Deputații au aprobat programul de politică internă și externă a noului cabinet. Într-o declarație făcută presei, premierul Abbas Hoveida a anunțat că Iranul va exploata la maximum bogatele sale resurse petrolifere, din care numai o mică parte sînt valorificate în prezent.

„Molnia-1”. În Uniunea Sovietică a fost lansat duminică un nou satelit pentru telecomunicații de tip „Molnia-1”. Sarcinile sale principale sînt de a asigura, împreună cu alți sateliți „Molnia-1”, lanșati anterior pe orbite circumterestre, exploatarea sistemului de legături radiotelefonice și telegrafice la mari distanțe, precum și de a transmite programele studiului central de televiziune al U.R.S.S. la punctele rețelei „Orbita”, instalate în regiunile Extremității Nord, Siberiei, Extremității Orient și Asiei Centrale sovietice. În cișeușul alăturat, montarea unei stații „Orbita” în orașul Siberian Cita.

O declarație de protest împotriva persecuțiilor la care sînt supuși cetățenii vietnamezi din provinciile din nord-estul Tailandei a fost dată publicității de un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam. În declarație se arată că autoritățile tailandeză intenționează să forțeze repatrierea acestora în Vietnam de sud, în regiunile aflate sub administrația saigoneză.

Delegația Republicii Islamice Mauritania, condusă de președintele republicii, Moktar Ould Daddah, a fost primită de președintele C.C. al P.C. Chinez, Mao Tze-dun, și de vicepreședintele C.C. al partidului, Lin Biao.

A 154-a navă cu repatriții coreeni sosiți din Japonia a ancorat în portul Chioncjin din R.P.D. Coreeană.

Alegeri în Austria. Duminică au avut loc în landul Austria Superioră alegeri pentru desemnarea deputaților din dieta provincială (landtag). Partidul populist, de guvernămînt, a pierdut majoritatea absolută a voturilor în favoarea Partidului socialist. Socialiștii au ieșit victorioși și în alegerile municipale din acest land, care au avut loc concomitent cu alegerile pentru dietă.

ZIUA NAȚIUNILOR UNITE

În fiecare an, la 24 octombrie, este marcată „Ziua Națiunilor Unite”; la această dată, în urmă cu 22 de ani, a intrat în vigoare Carta O.N.U. — document fundamental al cooperării internaționale, adoptat la Conferința de la San Francisco, în iunie 1945.

Leșită dintr-un greu război, omenirea și-a pus speranțe în crearea unui for reprezentativ — Organizația Națiunilor Unite — care să contribuie la menținerea păcii și să încurajeze relațiile prietenești dintre țări și popoare, să promoveze colaborarea internațională, armonizînd acțiunile națiunilor în acest sens. „Să ne unim forțele pentru menținerea păcii și securității internaționale” — este chemarea mereu actuală înscrisă în preambulul Cartei.

Dacă în 1945, la înființarea sa, O.N.U. cuprîdea 51 de state, astăzi, ca urmare îndobîzitoare a prăbușirii sistemului colonial, a apărut un nou stat independent, numărul statelor membre se ridică la 122.

Chiar de la constituirea O.N.U., Carta a pus la temelie organizației principiile esențiale de activitate: principiul egalității suverane a statelor, neamestecul în treburile interne, respectarea suveranității și integrității teritoriale, obligația de a nu recurge la amenințarea cu forța sau la folosirea ei. Cercetarea cauzei tuturor crizelor internaționale de după război arată în ultimă instanță că în fiecare caz au fost încălcate aceste principii, a fost neascocit dreptul popoarelor de a-și hotărî singure soarta. Iată de ce respectarea deplină a dreptului fiecărui popor de a-și alege liber căile dezvoltării sale, de a-și rezolva treburile interne și externe potrivit voinței și intereselor proprii, fără amestec din afară, constituie cerința și condiția primordială pentru crearea unui climat de încredere între state, pentru consolidarea păcii și securității internaționale.

În prezent, a devenit mai evident că Organizația Națiunilor Unite trebuie să reflecte cu fidelitate imaginea lumii contemporane, să devină universală, astfel încît toate statele, fără nici o discriminare, să-și poată aduce contribuția la cauza comună a păcii și cooperării. De aceea, împreună cu alte țări, România a cerut să se înscrie pe ordinea de zi a actualei sesiuni problema restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U. și înlăturarea ciankaiștilor din organizație. Țara noastră consideră, de asemenea, că primirea în O.N.U. a celor două state germane — Republica Democrată Germană și R.F. a Germaniei — ar contribui la realizarea universalității ei și s-ar înscrie pe linia întăririi păcii și securității internaționale.

Consecvența principiilor care călăuzesc politica sa externă, România este hotărîtă să depună și în viitor eforturi în direcția micșorării încordărilor în relațiile dintre state și stabilirii unui climat de pace și securitate internațională, să acționeze pentru ca O.N.U. să răspundă scopurilor pentru care a fost creată — pacea, cooperarea statelor egale în drepturi, libertatea popoarelor.

Radu BOGDAN

ALGER Conferința economică a țărilor în curs de dezvoltare

ALGER 23. — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: În capitala Algeriei continuă lucrările Conferinței economice a țărilor în curs de dezvoltare din Asia, Africa și America Latină, membre ale Conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare (U.N.C.T.A.D.). Au loc ședințe închise ale grupurilor regionale și reuniuni ale comisiilor constituite în vederea elaborării documentelor definitive și recomandărilor conferinței. Comisiile speciale au elaborat proiectele de rezoluție referitoare la produsele de bază, produsele manufacturate și semimanufacturate, la finanțarea țărilor în curs de dezvoltare, precum și referitoare la o serie de probleme generale.

În intervențiile de pînă acum, numeroși șefi de delegații au subliniat, printre altele, că actuala fizionomie a schimburilor economice internaționale se caracteri-

zează prin devalorizarea produselor de bază ale țărilor în curs de dezvoltare, în raport cu produsele finite exportate de țările industrializate. Într-un proiect de rezoluție adoptat de Comisia pentru produse de bază se recomandă, între altele, desființarea taxelor excesiv de ridicate, stabilite de țările dezvoltate la importul produselor de bază. Participanții la conferință au acordat, de asemenea, atenție examinării problemelor relațiilor economice dintre țările în curs de dezvoltare.

În ședințele plene programate pentru următoarele două zile, participanții la conferință vor examina și adopta proiectul „Cartei de la Alger” a țărilor în curs de dezvoltare, pe care acestea o vor prezenta la cea de-a doua Conferință economică O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, programată pentru 2 februarie 1968 la Delhi.

Convorbiri Kiesinger—Wilson. Cancelarul vest-german, Kurt Georg Kiesinger, a sosit luni la Londra pentru o vizită oficială de trei zile. Kiesinger a avut o primă întîrvedere în cursul zilei cu primul ministru britanic, Harold Wilson. Convorbirile au fost dominate de examinarea problemelor pe care le ridică eventuala aderare a Angliei la C.E.E.

Premierul norvegian în vizită la Sofia. La invitația guvernului bulgar, la Sofia a sosit într-o vizită oficială Per Borten, primul ministru al Norvegiei. El a avut la 23 octombrie o întîrvedere cu Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria. În aceeași zi, au început convorbirile oficiale.

Telegrame de protest împotriva „suprimării democrației în Grecia” au fost trimise de numeroase organizații din Cipru generalului Spandidakis, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Greciei și ministru al apărării, cu prilejul vizitei acestuia în insulă. Vizita generalului în Cipru nu se desfășoară sub auspicii favorabile — relatează agenția France Presse.

VIZITA PREȘEDINTELUI DE GAULLE ÎN PRINCIPIALUL ANDORRA

PARIS. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Președintele Franței, generalul de Gaulle, a sosit luni într-o vizită oficială în micul principat Andorra (462 kilometri pătrați), aflat în Pirinei, între Franța și Spania.

Este pentru prima dată de la crearea principatului din secolul al XII-lea) cînd seful statului francez întreprinde o vizită oficială în Andorra. Generalul de Gaulle a fost primit aici în calitate de de coprinț al Andorrei, funcție pe care o deține împreună cu episcopul spaniol din Urgel, Iglesias Navarri.

Intr-o cuvîntare rostită în capitala principatului Andorra — La Vieuille, generalul de Gaulle a declarat că Franța este gata să participe la construirea unui tunel care să favorizeze dezvoltarea turismului între Franța și Andorra, precum și a unui colegiu tehnic care să pregătească cadrele necesare acestui principat.